

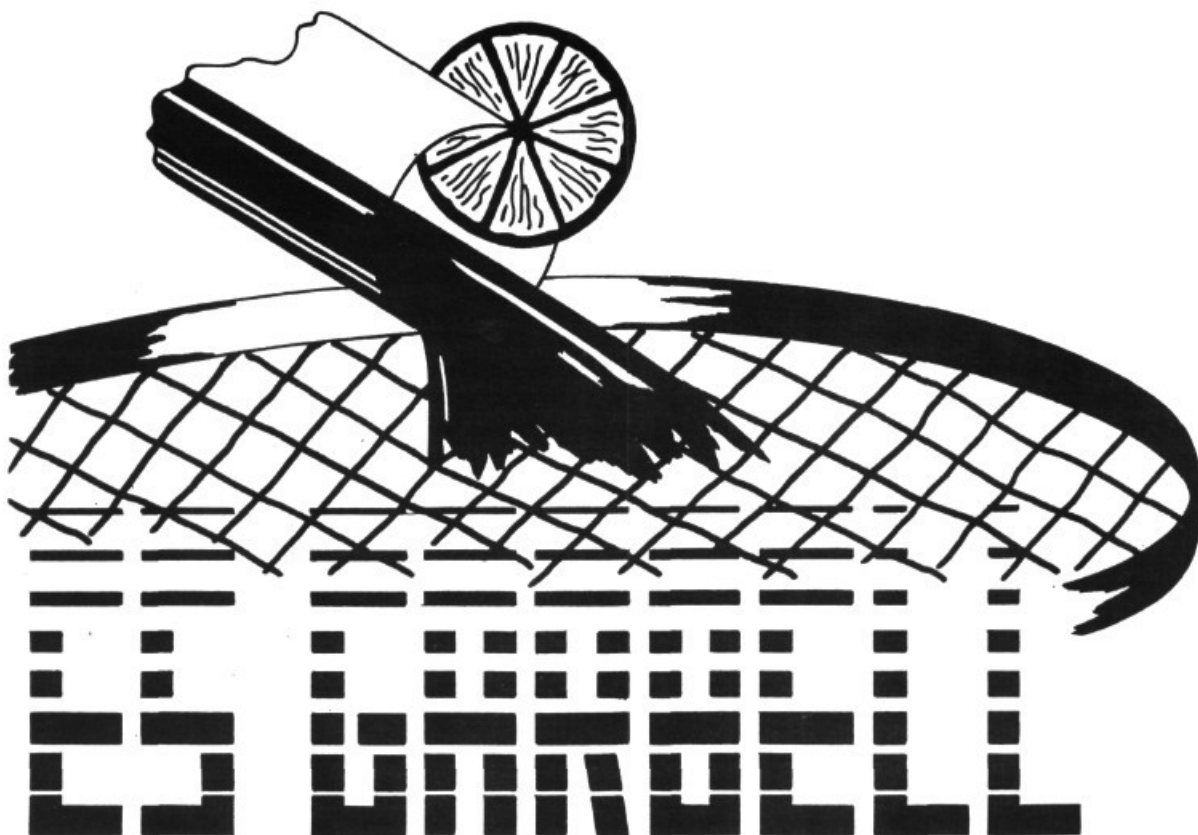
UDAE

NUMERO 4

SETEMBRE-OCTUBRE 1993

PREU 200 FTA

Mora Mironi
empresaria

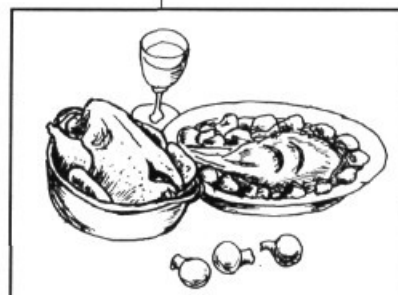
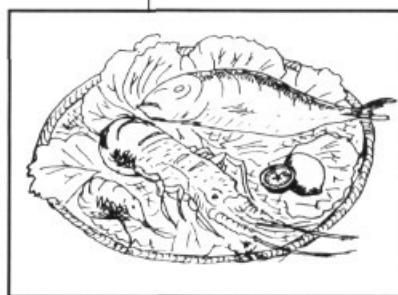
C/ Plaça de la Carretera nº 1 - Llubí - Tlf. 85 70 19

El bar - restaurant del Poliesportiu els ofereix
les seves tapes variades i els seus menús
econòmics, així com els seus exquisits plats
de peixeteria i carns a la carta

Bon profit!

*Carretera d'Inca a Artà nº 125
LLUBÍ - MALLORCA*

TELF. 85 70 36

UDOL

REVISTA BIMESTRAL
Dipòsit Legal: PM-235-1993
DE LLUBÍ

EQUIP DE REDACCIÓ

Jaume Alomar Serra
Antònia Bergas Torrens
Pere Calafati i Vich
Biel Gelabert i Perelló
Caterina Gelabert i Perelló
Esperança Llompart i Vanrell
Maria Antònia Molinas i Ramis
Francesca Munar Ferrer
Xesc Perelló i Felani
Pere Planes i Martorell

FOTOGRAFIA

Pere Planes i Martorell
Marató fotogràfica Sant Feliu 93

PORTADA

Enpeprieria

PUBLICITAT

Xesc Perelló i Felani
Carrer dels Traginers, n. 51
07430 Llubí
Tel. 52 23 12

COLLABOREN

Joan Galma Contestí
Gabriel Perelló
Magdalena Perelló
Silvia Ribes i Nicolau
Grup espeleo Llubí
Enpeprieria

Impressió:

T Tirrena, S.A.
C/ Pintor Juan Gris, n. 2
07500 Manacor
Tel. 55 52 12

500 exemplars

Els articles publicats en aquesta revista
sols expressen l'opinió dels seus autors

EDITORIAL

El rost d'un camí

Ara, que tothom es fon amb esforços per conservar els darrers racons històrico-sentimentals dels voltants, i treu a llum les pedres de les antigues façanes, tapades d'èpoques de progrés desvariant; quan tothom es desperta d'un llarg somni de desenvolupament esgarrador de naturalesa i de passat; doncs ara, Llubí ens queda ranquejant: amb una cama ensopida. Llubí, notícia darrerament per tantes coses, ho tornarà ser, però aquesta vegada per les "lleganyes" dels que desperten malament.

¡Volen quitrana "Sa Canestreta"!

¿Què ha fet "Sa Canestreta" per mereixer aquest guariment tan impersonal i vulgar?. Qualsevol camí, fins i tot el més comú, avui dia, pot arribar a aconseguir la ració dels quatre ditets de narcòtics.

¿No creis, però, que "Sa Canestreta" té un estament molt més elevat?. ¿No creis que aquest petit, humil i servicial camí és digne d'un tractament de distinció o, almanco, d'un reconeixement i d'un respecte al seu llarg historial?. Un canaró que té més de cinc-cents anys d'experiència amb l'agombolament de viants, que ajupit ha basat els peus i ha lliurat al seu repòs quotidià, no pot ser tractat amb menyspreu, malgrat sia brut, polsós i brufat de pedres.

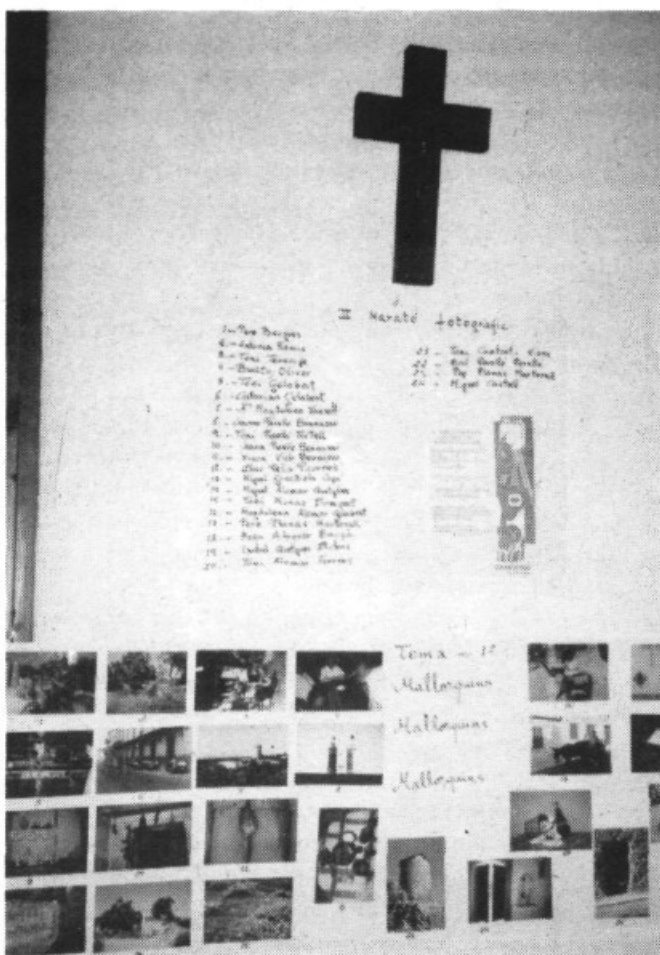
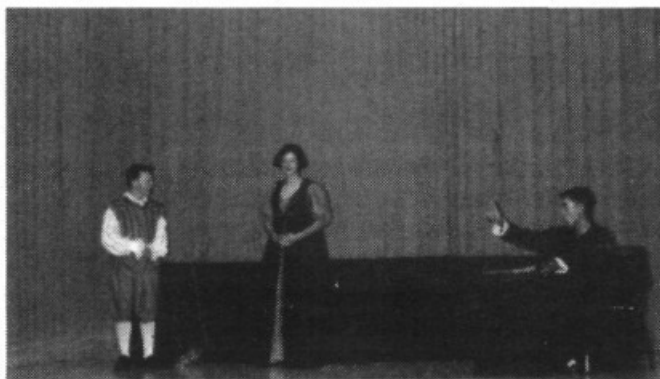
"Sa Canestreta" no necessita cap dosi per poder atendre correctament la seva missió. A un camí, per ser un camí, no li fan falta succedanis ni postissures, solament exigeix una mica d'imaginació i de bona voluntat dels seus usuaris.

¿O és que tampoc els caminants romàntics no tenen dret, de tant en tant, a mullar els peus dins la pols gastada de l'antigor i topar, si cal, amb les pedres que feren ensopegar als nostres padrins?, ¿O és que, fort i no et moguis, hem de dur sempre les sabates lluentes i polides, malgrat el peus, a l'interior, estiguin sadolls de bòfegues i nafres d'haver d'aguantar les suoses i desjaustades ferradures d'anar mudats? ¿O és que els joves llubiners no tenen dret a tastar el passat, encara que sia mitjançant la típica reserva indígena conglessada per la frescor de les idees romàntiques d'aquells espolegats?

La veritat, és impossible trobar les respostes a les preguntes que, "sovint", la gent, immersa dins un desgavell de dubtes, es sol fer. Però és ben cer que a la nostra societat, farcida de pragmatisme i d'activitat esbojarrada, les coses es fan sense haver passat pel sedàs de l'anàlisi, tot pel simple i cru impuls de fer coses. No pensam el futur, no el fonamentam sobre uns sòlids valors humans, racionals i ètics, simplement executam. Cal encaminar el nostre temps i educar les fresques mentalitats perquè, tots plegats, aprenguem a meditar i a sobrepassar el límit de la superficialitat. Si no ho feim així quedarem fermats a la rutina i penjats a la vulgaritat suplantadora dels valors més elementals.

És ver que la majoria de vegades no sabem ben bé que és allò que ens mereixem: no cal esperar gran cosa. Tot ens ho haurem guanyat a pols. Sempre hem de tenir present, però, que tenim a mà les orelles dels que manyeflen l'esdevenir, i podem intentar d'estimar-les-ho quan més ho necessitin. Allò que no hem d'admetre és el resignament passiu als plans embotellats i prefabricats dels futuròlegs de torn.

A mida que baixam pel rost, retxa rera retxa, ens acostam més a la mal cuita realitat, i casi tocam de peus plans a terra. Les votacions del Plenari del passat dia 27 de juliol no reflectiren una voluntat majoritària de voler asfaltar "Sa Canestreta", però un vot de "qualitat" va ser el que va fer trabucar la carretada. Això ens fa reflexionar...

Festes al baté de sol (Especial Sant Feliu)

No podem dir mai que enguany hem tengut unes festes passades per aigua, donada la potència del sol i la basca irrespirable soferta aquest passat juliol i principis d'agost. Tanmateix això de passat per aigua no és més que un dir quan el tema estrella pel poble ha estat el tansvassament de Sa Marineta i el començament de canalització de les obres cap a Palma i Calvià.

Any rera any, els llubiners ens espolsam la pols i arraconam els paners per festejar Sant Feliu com a patró. La celebració llubinerana per aquest sant es situa a dates ancestrals, que en aquests calendaris vitals de tants i tants de llubiners i llubineres que han anat forjant dia a dia la nostra identitat com a poble. Figura veneradíssima en altre temps i celebrada ara com una festa només nostra ha passat de ser una imatge de culte indispensable per a la benedicció dels camps i les collites a l'admiració que desperta als més joves en arribar l'agost. Potser la significança de festa que obtenim ara és només un motiu més per lluir la roba nova? Sembla una mica trist el considerar semblant data com a una oportunitat més per gestar en comèdies i incrementar les malmeses gràfiques de consum de l'estat. Sobretot quan actualment el món es cruix en guerres, misèria i fam. Ara que tenim el cuc de l'orella malalt de sentir que la crisi ens rovega amb el barram de l'atur.

Els llubiners, però, no esperarem que fos dia 30 de juliol per començar la festa sinó que ens hi posarem quasi un mes abans. Els encarregats d'inaugurar "l'Estiu al carrer" foren el grup de teatre "Caràtula" de l'I.B. Berenguer d'Anpia amb l'obra **la terra es belluga**, dirigida per Jaume Marcé. Aquest grup que enguany com l'any passat inicià els actes, ens oferí el 3 de juliol una obra de caires diferents a altres anys. Es pot fer referència al vestuari utilitzat (gràcies al qual obtingueren el premi al millor vestuari de certamen d'Inca) i a la gran assistència de públic que encoratjà els actors.

Hi havia activitats per a tots els gustos. Si disfrutaves de veure diapositives detemps passats no havies de fer més que anar a la plaça de l'Església, al passeig de la riba o a la plaça de la Carretera els dies 4-11-18 de juliol respectivament.

El taller de intar camisetes i l'homenatge a Joaniró forenunes de les activitats enles quals es pogueren distreure els més etits, encara que la participació dels grans ajudà a la realització d'aquestes, que obtenien a la pintura com a rerafons.

La cursa de bicilets de muntanya a tot terreny va ser una de les proves de l'estiu que més participants despertà. L'itinerari a seguir era un recorregut inclòs en el terme de Llubí que passava entre altres llocs, pel torrent de l'ermita.

A on podies demostrar la imaginació i la bona vista en apuntar l'objectiu era a la Marató fotogràfica del dia 18.

Per a la gent més melòmana s'organitzà un concert a càrrec de l'orfeó d'Alaró. Aquest acte es desenvolupà dins l'església parroquial. aquest acte tancà la programació prevista al l'estiu al carrer.

Nota: L'acte organitzat per dia 11: fer gelat amb bomba; es va haver de suspendre a causa de la nul·la participació de gent interessada.

El principi de festa l'encetaren les exposicions de punt de rodat, fotografia, pintura, i llibres antics. Aquestes mostres despertaren una gran curiositat i admiració al poble que pogué passejar-s'hi. Durant tots els dies de festa. La inauguració d'aquestes exposicions es va fer el dia de sant Jaume.

Nosaltres, els de la revista Udol, també volguérem participar en la confecció del programa de festes. Per això preparàrem una conferència a càrrec de Mn. Jaume Santandreu, encarregat d'"Es Refugi" i a on es parlà de la marginació i les seves conseqüències avui dia. D'aquí volem donar les gràcies a tota la gent que hi assistí.

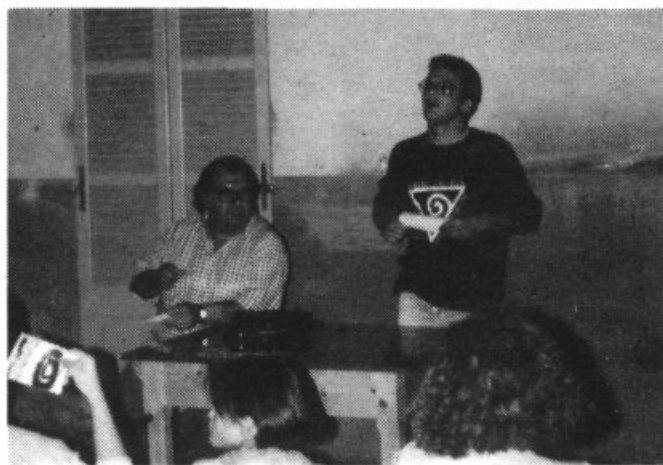
El vol en globus que s'organitzà no es va poder dur a terme a causa del vent que bufava. Tota la gent assistent no quedà més que amb les ganes de tastar aquesta nova experiència.

Dia 30 de juliol els caparrots xeremiers i cercavila donaren el picarol d'alegria i festa al principi del que seria la III- era nit de rock amb els grups Los Señuelos, Societat anònima i Ocults. La vetlada no acabà fins una mica més tard de la sortida del sol. Entre grup i grup vàrem poder admirar els focs d'artifici que ens feien recordar que els millors dies de festa acabaven de començar.

Les corregudes de cavalls i joies al cos de Son Torrens, com un any més, no podien faltar. Amb elles es despertà el dia 31. Després d'haver dinat no ens faltava res més que uns bons alts de tirolina o rapel per acabar de fer la digestió a gust i de forma serena. La verbena començà a donar animació a les 23'00 h. d'aquest mateix dia amb els grups Làsser i l'orquestra Randy.

El dia 1 d'agost, i per tant el dia de sant Feliu, deixondí a tots amb els cercaviles, encara que si això no t'havia tret les llegendes dels ulls podies anar a veure el tir de fona al poliesportiu municipal. Si rebies una pedrada ben que et despertava. L'ofici solemne es celebrà a les onze del matí i el pregó de festes relliscà a mans Joan Ramis, arqueòleg, etnògraf, franciscà i llubiner. Seria difícil oblidar els nins en uns

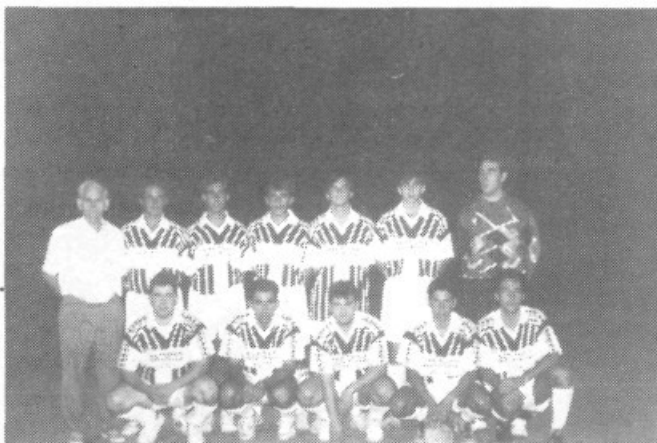

dies com aquests, per aquest motiu es preparen joies i jocs d'aigua. L'actuació que seguí als jocs va ser la d'uns malabaristes i una contorsionista que ens oferí les seves valies per entorlligar-se fàcilment. Com cada any la vetlada del dia del patró anà a càrrec del ball de bot amb els "Taparers amb festa" i "Guitarres, castanyetes i bulla de Sencelles". El més divertit d'aquest vespre va ser la gincana organitzada per l'ajuntament, que encara que s'esperava que fos una mica més difícil va ser divertidíssima i hi va haver una participació increïble.

El darrer dia de festa, entre cansament i pena passà volant. "El gran màgic d'Oz" interpretada pels integrants de l'escola d'arts escèniques d'Estudi Zero va ser l'obra que ens entretingué l'horabaixa. Llàstima que el so no es sentís molt bé.

També formà part de la festa la IIIera mostra de plats dolços que es degustaren en el fi de festa. Un poc més tard, els amants de la música es deleitaren amb el concert filarmònic a la plaça de l'església de la banda de Muro. El so de ball el posà el grup Nuevo Amanecer amb algunes cançonetes d'anys passats. Però, això sí, la darrera paraula la tengué la traca final; just després que ens haguéssim passat un gelat i un tros de coca.

Ha passat un altre San Feliu i no ens hem ni adonat. Quan començam les festes els primers dies no hi ha res que ens faci sentir més dins la festa que el sentir les xeremies anant davant els caparrots. Ens emocionam en veure els focs que esclaten en el cel com una llàgrima. Ens enjogassam com uns senyors en seure a la plaça per veure passar les carreres. Sentim que som més llubiners el dia de l'ofici. I com sempre ens fa una mica de pena que les festes s'acabin.

Sant Feliu, tot un patró esportiu

No ens en podríem perdre ni un d'esport aquestes festes. Si a més de ser en festa podem creure ben bé que ens trobàvem a les mateixes olimpíades!

- Final del VIIIè torneig futbol sala masculí:

1er classificat: Bar David

2on classificat: Fusteria Can Munar

3er classificat: Cuines Jordà

4rt classificat: Es Comellar-Peixeteria Amfós

En el partit que es va disputar entre un equip de Es Molinar i Electro Alomar del resultat va ser d'escàndol: Es Molinar 8 - Electro Alomar 1

A veure si s'entrenen un poc més aquests joves, no tan sols per Sant Feliu.

També es disputaren dos partits de futbol amb els següents resultats: Veterans Llubí 3 - Veterans Atc. Balears 4.

El dia de la presentació de les plantilles del CDA Llubí i el CE Constància amb un resultat molt clar pels inquer: Llubí 0 - CE Constància 4.

RESULTATS TORNEIG DE TENNIS

Individuals masculins:

1r Toni Gelabert i Perelló

2n Biel Perelló Felani

Individuals femenins:

1a Margalida Gomila

2a Caterina Bennassar.

Dobles masculins:

1rs Francesc Castell - Joan Planes

2ns Pep Tugores - Joan "Porro".

Dobles mixts:

1rs Francesca Perelló - Joan Planes

2ns Maria Perelló Galmés - Biel Perelló

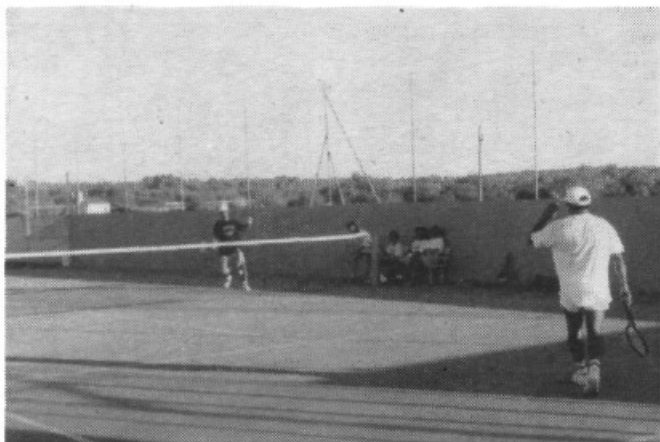
Individuals masculins final de consolació:

1r Joan Alomar

2n Joan Cladera

En la carrera ciclista cal destacar el triomf del nostre corredor llubiner Guillem Feliu en la categoria de socials, arribà en solitari a la meta. En juvenils va guanyar el corredor inquer Angel Recio que s'imposà a Alzamora i Biel Moncades.

Enhorabona a tots!

Colònies d'estiu 93: Es Carritxó

El passat mes de juliol, les parròquies de Llubí i Costitx organitzàrem uns dies de colònies en Es Carritxó per tots aquells nins que durant l'any han vingut a catequesi.

En total vengueren 35 al.lots: 21 de costitx i 14 de Llubí, 7 monitors, 6 cuineres i el rector don Joan completàvem el grup. Tots plegats ens ho passàrem d'allò més bé, anàrem a la platja i férem moltes activitats: un poc d'aerobic als matins per despertar-nos, jocs, gincama, tenyida de mocadors i un festival en què cada al.lot pogué demostrar les seves qualitat artístiques, hauríeu d'haver vist com se'n desfeien de bé! al final entrega de diplomes a tots els participants.

No faltaren tampoc les tasques diàries de neteja de la casa que els nins feien no de massa bona gana i les dutxades amb mànega.

El darrer dia férem una missa per donar gràcies pels bons dies passats a la qual assistiren els pares.

Nous amics i un bon record ens quedà d'aquestes colònies i la il.lusió que l'any que ve, si Déu ho vol, ens poguem tornar a reunir.

Magdalena Perelló

Catequista de la parròquia de Llubí

Comencen les obres del transvassament

El dia 17 d'agost varen començar les obres de canalització de les aigües de Sa Marineta. Les obres s'han iniciat devora Consell i aniran avançant cap als pous de Sa Marineta. Les reaccions del GOB i dels Verds no s'han fet esperar que han qualificat el fet de barbàrie ecològica. Endemés han denunciat que no tenen el permís d'obres i que no tenen un pla hidrològic concret ni saben el cabdal que volen treure.

El Senyor Gabriel Cañellas, després de la visita amb què ens obsequià als llubiners (a la Sala de cultura, plena de cridòria, que pareixia que ens l'havíem de menjar. Doncs tan sols va quedar aquí la cosa, amb el temps s'ha vist que res, el Sr. president és el Sr. president).

Ens va prometre que no es començarien les obres fins que s'hagués constituït la junta d'usuaris. Ja que la Junta està en vies de formació, aquesta malifeta és una traïció a tot un poble, el Sr.Cañellas ens ha traït. Abans calia demanar-se si ens podíem refiar de les grans autoritats, però ara ja tenim la mostra. Bé, i que podem esperar d'un senyor (si és que se'l pot anomenar així) que es posa a cantar una cançó d'Ossifar a un mitin! o definir-se com el més nacionalista dels nacionalistes i permetre que la nostra cultura, la nostra llengua i en definitiva la nostra idiosincràsia i ara un dels darrers dels nostres recursos naturals se'n vagin a norris. Què cal esperar d'aquesta gent?. Res podem esperar!, per això, som nosaltres que hauríem d'actuar. Perquè de lamentacions no en ferem res. O si no podem esperar que compleixin les seves promeses, i segur que si els nivells són massa baixos aturaran l'aixeta!, ja que com a persones coherents no voldran fer mal bé l'aquíffer, perquè una promesa és una promesa i aquesta gent quan promet ja se sap. Basta veure que varen dir, Uep! fins que no hi hagi junta d'Usuaris no començaran les obres, però segur que per un mal intès, qualche petita errada o una descabellada i macabra idea del Màgic Andreu ja tenim devers Consell ple de compressors i excavadores. Idò! d'aquí un parell d'anys per salar les tàperes no importarà comprar sal, més estalvi!. Però Llubí és un poble covard (com els altres que afecta), sempre ho ha estat i es morirà amb la seva covardia.

La Justícia és la consciència del més fort.

Plató

NOU POU

pollastres
desfet de pollastre
gallines
conills
ous

DISTRIBUÏDORS:
Germans Perelló S.A.

Carrer Cardenal Cisneros, 65

Telèfon: 88 10 32

INCA

Sindicat de caire nacionalista

El passat 23 d juliol a l'Ermita del Sant Crist del Remei hi va tenir lloc una de les "Xerrades a la Fresca" que cada any organitza el PSM-NM. El tema que es va tractar va ser per mirar d'unir diferents sindicats per a crear-ne un de caire nacionalista. Hi va haver la intervenció d'un representant de la Unió de Pagesos i de l'STEI entre d'altres i endemés de les intervencions de distints dirigents del PSM-NM.

En Damià des forn a Ses Tarragones

El divendres 13 d'agost, a les Jornades per a la Independència que cada estiu s'organitzen a Ses Tarragones, va oferir una conferència sobre l'aigua de Sa Marineta en Damià Perelló i Fiol des Forn davant unes 80 persones. Aquestes jornades consisteixen que cada divendres es fa una conferència, normalment sobre algun tema relacionat amb els Països Catalans i la seva relació amb l'Estat Espanyol o la resta del món. Una vegada acabada la conferència sempre hi ha sopar a bon preu i típic mallorquí. Dit això, no pareix ser que parlar d'aigua sigui un tema adient per aquestes jornades, però en Damià va enfocar el tema d'així com aniria la problemàtica de l'aigua o que s'hauria de fer, "si nosaltres governàssim", com va dir ell. En Damià Perelló va fer menció a l'estalvi d'aigua, als problemes que hi pot haver si es treu aigua descontroladament i va proposar diferents alternatives. Com sempre en Damià es va posar el públic a la buxaca.

Penya madridista

Tot i l'aparent crisi de futbol que està travessant el Madrid, els seus incondicionals llubiners ja han fet les primeres passes per a muntar una Penya Madridista. Per ara tan sols s'anomenen "Amics del Madrid", però ja tenen una junta directiva provisional a l'espera de tenir més socis i

aprovar uns estatuts i elegir la Junta Directiva d'acord amb elles. La seu de la futura penya serà el Bar Brisas, on ja hi oneja des de fa molt de temps una bandera blanca.

Coordinadora de Sencelles

Una vegada creada la Coordinadora en Defensa de les Aigües de Sa Marineta de Llubí, els sencellers també s'han vist obligats a crear-ne una ells. Després de la visita el Sr. Cañellas a Llubí i vista l'oposició dels llubiners al transvasament, el que s'intenta ara és endur-se'n l'aigua de pous privats de Sencelles. Pareix que la gent de Sencelles també es comença a sensibilitzar en front aquest problema i també ja han penjat alguns pedaços verds i pancartes. Amb la creació de la Coordinadora de Sencelles es podran unir esforços per mirar de solucionar el problema.

PERFORACIONS PRINCIPE, S.L.

C.I.F. B - 07405822

OFICINA: C/ Principe, 39 bajos - Tel. 54 23 14
07420 SA POBLA

PARTICULAR: C/ Renou, 28 - Tel. 54 09 71
07420 SA POBLA
C/ Cervantes, 4 - Tel. 85 17 14
07458 CA'N PICAFORT

FUSTERIA

BAUZÀ - PERELLÓ

Mobles de cuina, mobles a mida,
fusteria en general

Sa Carretera 73

Tel. 52 24 33

LLUBÍ

FORN

Especialitat en: tartes de boda,
comunions, batiments... ensaïmades i
gran assortiment en pastisseria

Creu, 48 - Tel. 52 20 66/67 — Llubí

ELECTRO
ALOMAR

MUNTATGES ELÈCTRICS ASSESSORIA TÈCNICA

Carretera Valldemossa, 8
Tel. 20 09 12

07010 CIUTAT

Va de quintes

Quintos nascuts l'any 24

Aquesta quintada de l'any 24 ja no és la primera vegada que es reuneixen per fer un sopar o anar uns dies d'excursió. Aquesta vegada han arribat fins a Menorca i acompanyats per uns altres quintos un poc més joves, els quintos de l'any 41. L'amo en Guillem Fiolet sempre és el que s'encuida d'avisar a tots els seus quintos i quintes que hi van acompanyats dels seus respectius. Que els pugui avisar molts d'anys més.

Quintos nascuts l'any 26

A aquests quintos va ser el Ros Cleda el que va organitzar la trobada. Primer de tot varen anar a missa a Lluc i després a dinar a Alcúdia. Aquest és el primer any que es reuneixen i varen ser una cinquantena, això va ser el darrer diumenge de juny. A veure si no s'acaba en una primera vegada!

Robatoris

El diumenge 15 d'agost entre les 11 i la 1 del matí es va produir un robatori a Ca Na Palònia de s'Alqueria. La madona quan va tornar a ca seva va trobar els calaixos oberts i remoguts i roba escampada per l'habitació. El lladre o lladres

havien entrat pel finestró del bany situat a la part de darrera de la casa. La madona de la casa pensa que havia de ser qualcú els vigilava pel poc marge de temps en què varen actuar.

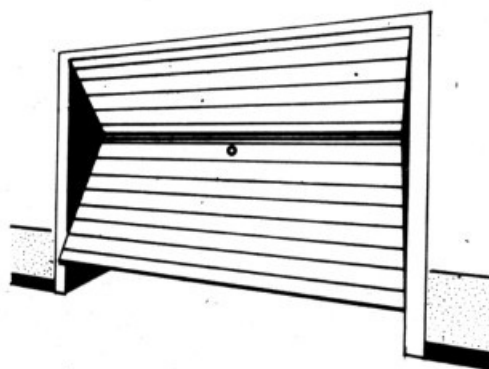
La nit dels focs d'artifici de les festes també es varen produir diversos robatoris.

Recollida d'aliments per al refugi

El dia 9 d'agost la revista UDOL va promoure una recollida d'aliments i productes d'higiene pels necessitats del refugi. La idea va sorgir després d'escoltar la conferència de Jaume Santandreu. Ell mateix després de la conferència ens va informar de quines eren les necessitats més urgents. El senyor Rector ho va comunicar als fidels damunt la trona i aquestes són les coses que ens varen dur: 37 litres de llet, 26 quilos d'arròs, 26 quilos de sucre, 30 bosses de pastes, 18 sobrassades, 3 enfilalls de botifarrons, 12 pots de saïm, 4 quilos de galletes, 10 litres d'oli, 11 bosses de llegums, 8 pots de confitura, 20 pots i llaunes de conserves, 19 botelles entre gel i xampú, uns 25 quilos de detergent, 15 botelles de neteja per a la casa, 2 melons, 1 bossa de mongetes, 1 capsa de tomàtigs i pebres, 1 poal de tomàtigs.

Des d'UDOL vos volem donar les gràcies a tots.

PORTES BASCULANTS TUGORES

Manuals i automatitzades
Fusta nord, teka, PVC, xapa

Telèfon:

Taller: 52 24 14
CREU, 114

Fax 52 21 19
LLUBÍ

- Per al Bar "sa Plaça" una forta estirada d'orelles per oposar-se "de cap de les maneres" que la revista Udol montàs un petit bar on vàrem vendre sagnia. Tanmateix vàrem anar a la nostra. Qui udola no mossega!

També per a l'esmentat bar un zero en qüestió de normalització lingüística ja que després d'haver-li rectificat els rètols dels gelats han tornat a les mateixes. Passades les festes de Sant Feliu en lletres clares i concises hem pogut llegir al vidre del bar el següent rètol: "Este establecimiento permanecerá cerrado del día... al día..."

Udolar i escriure en la nostra llengua no costa tant!

- A partir de les festes de Sant Feliu tothom que vulgui pintar una paret, organitzar una festa, fer un fogueró, fer una gincana, muntar un espectacle, esclatar-se de fer el boig damunt la plaça, muntar un bar per recaptar doblers, etc. ha d'anar a demanar parer als bars del poble. S'ha acabat això de fer instàncies i demés burocràcia. En lloc d'anar envant sembla que reculem, com els crancs. Els que haurien d'udolar no en saben!

- S'han sentit veus pel poble que està en projecte una nova pista amb un elevat grau d'inclinació per a monopatin, bicicletes, motorets, vespes, patins, carretons de polins i tota casta de vehicles amb rodes. A veure qui primer es romp el cap! Després sí que se'n sentiran de pares i mares que udolen.

- Hem re but amenaces que no duraríem dos números més; per ara, estam a un número d'aconseguir aquesta fita.

Que Déu ens doni forces per udolar no dos números sinó...

- Sembla que la jet-set no es conforma a invadir cales, urbanitzacions, etc. Ara ja ens peguen per als afores del

poble. Llubí aviat serà un llogaret d'aquestes organitzacions monàrquiques. Udol a partir d'ara s'haurà de dedicar a la premsa del cor.

- Sembla que els pedaços verds no han bastat per aturar el transvassament de l'aigua de l'aqüífer Llubí-Muro cap a l'àrea metropolitana de Palma com tampoc haurà bastat l'udolar tan fort contra Cañellas aquell dia al Casal de Cultura, molt d'udolar però res! Basta que mireu els resultats electorals i veure com més d'un 50% de Llubí va donar suport al partit que representa el Sr. Cañellas, el seu germà, el senyor Cadenas, Fageda, etc.

Quants n'hi va haver que digueren de tot i molt a Cañellas i llavors el 6 de juny donaren suport al seu partit?

nosaltres no tenim la resposta però es suposa que n'hi va haver bastants d'aquests, els resultats ho confirmen. molt d'udolar, xerrar, penjar pedaços, ect. tanmateix s'han rigut de nosaltres i se'n seguiran rient. Han començat les obres i el sr. Cañellas encara és hora que ens vengui a explicar el que es durà a terme com va dir al Casal de Cultura davant més de 300 llubiners.

Sugeriment: posau un crespó negre als pedaços verds; estam de dol.

- També un zero en qüestió de normalització lingüística a la que fa els rètols que es posen cada cert temps a la porta de la guarderia de les monges franciscanes; aquest que hem llegit fa uns dies dóna avís als pares per anar a matricular els seus fills/es i els requisits que s'han de complir. Com ja hem dit al bar "Sa Plaça", udolar i escriure en la nostra llengua no costa tant!

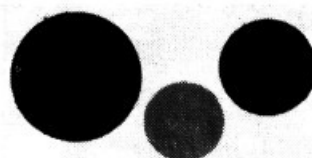
Uliana Marx & Aligi d'Àvila

Carnisseria Castell

Plaça de l'Església

Tel. 52 20 59

Llubí

**PERELLÓ
AUTOESCOLA**

Bisbe Llompart, 111 - Entà
Telèfon 50 28 64
07300 INCA (Mallorca)

CLASSES TEÒRIQUES I PRÀCTIQUES PER L'OBTENCIÓ
DEL CARNET DE:

AUTOBUS
ARTICULAT
CAMIÓ
TURISME
MOTOCICLETA
CICLOMOTOR

PISTES PRÀCTIQUES
Ctra. Palma-Alcúdia
Km. 25 INCA

Sa canastreta s'asfaltarà

En contraposició als mesos d'abril i maig, l'activitat política dels mesos de juny i juliol va ésser més tranquil·la. Tan sols es varen celebrar els plens ordinaris corresponents.

Aquests dos plens, els podem classificar com a dos monogràfics: un sobre l'aigua i l'altre sobre l'asfaltat de diferents camins del nostre terme municipal. Això no vol dir que a aquests plens no es tractassin altres temes importants per a tots els llubiners.

De l'ordre del dia del ple del mes de juny cal destacar, l'aprovació per unanimitat de la proposta del grup municipal PP-UM sobre les tarifes de serveis funeraris. Aquestes tarifes varen ésser aprovades per la Mancomunitat del Pla de Mallorca, en la sessió plenària del passat 17 de març de 1993. Per evitar polèmica sobre les tarifes, es va acordar enviar a cada família un llistat de totes les tarifes actuals.

En el punt de «Altres propostes» hem de destacar tres temes:

1.- Proposta del regidor Damià Perelló i Fiol sobre les obres de transvassament de les aigües de Llubí-Consell. En aquesta proposta, que va ésser aprovada per unanimitat es demanava:

-Que es paralitzàs el projecte de transvassament d'aigua de Sencelles.

-Que se'ns consideràs afectats pel projecte abans citat i tenir el dret a ésser informats del projecte.

2.- La Convocatòria d'una reunió amb els afectats pel transvassament d'aigua de Llubí, i també es va sol·licitar la col·laboració dels altres ajuntaments afectats ja d'aquesta manera es podria arribar a un màxim d'audiència a aquesta reunió. Dita reunió es

va celebrar dia 6 de Juliol a les 20'00 h. al Saló de cultura de Llubí.

3.- Per part del regidor de cultura, Gabriel Alomar Serra, es va exposar la necessitat de pintar el Col·legi Públic Duran-Estrany. Els reunits, per unanimitat, acorden sol·licitar formalment a la Direcció Provincial del Ministeri d'Educació i Ciència una subvenció per pintar l'escola de Llubí, ja que dit organisme es va comprometre, en un escrit de data 6 de novembre de 1992, a subvencionar el 50 % del pressupost.

Seguint la teoria d'altres plens, del ple del mes de juliol cal destacar la quantitat de públic, demostrant un vegada més que els llubiners estan interessats pel seu futur.

D'aquest ple destacarem 3 punts principals:

1.- Aprovació per unanimitat de la modificació de crèdits dins el pressupost Municipal de 1993, per un import de 3.100.000 pts. Unes de les partides modificades són:

-Contractació de personal de l'INEM, un augment de 300.000 ptes.

-Reparació centre sanitari, un augment de 200.000 ptes.

-Reparació escoles, un augment de 300.000 ptes.

-Reparació parc infantil, un augment de 100.000 ptes.

-Adquisició fotocopiadora, un augment de 760.000 ptes.

-Mobiliari 3ª Edat, un augment de 750.000 ptes.

2.- Aprovació del projecte d'asfaltat dels camins de Sa Canastreta, es comellar des Lli i son Sitges d'Alt Can Miqueló.

CONSERVES

TÀPERES - OLIVES

BACALLÀ - VINAGRE - OLIS

ROSSELLÓ MALLORCA:

CTRA. DE INCA A ARTÀ, KM. 9.

07430 LLUBÍ - MALLORCA

TELS. (971) 52 20 29 - 52 22 11

FAX (971) 52 25 54

ROSSELLÓ SEVILLA:

CTRA. SEVILLA A PUEBLA, KM. 10.

APARTADO DE CORREOS Nº 27

41100 CORIA DEL RIO - SEVILLA

TEL. (95) 477 08 88 -

FAX (95) 477 46 63

Aquest va ésser el punt més conflictiu del ple, principalment perquè per ésser aprovat va ésser necessari el vot de qualitat del batle. La votació final d'aquest punt va ésser:

-Vots a favor: 2 P.P.

1 C.B.

1 U.M. (vot del batle)

-Vots en contra: 3 P.S.M.

1 C.D.S.

-Abstencions: 1 U.M.

En principi el resultat de la votació era d'empat, però el resultat final de la votació d'un punt de l'ordre del dia no pot ésser d'empat. Per tant en aquests casos el vot del batle s'anomena vot de qualitat i això suposa que tengui un valor doble i fa que la balança es decanti cap una part o l'altra. En aquest cas va ésser cap a la postura que donava suport a que s'asfaltàs Sa Canastreta i els altres camins citats anteriorment.

Els motius de per què el PSM va votar en contra foren els següents:

-S'haurien d'haver triat 4 camins en què la seva funcionalitat i ús fossin més necessaris i sobretot que hi hagués un màxim d'afectats, ja que pareix que els veïns no hauran d'abonar contribucions especials i per tant el 40 % que resta de la subvenció l'hauran de pagar tots els llubiners.

-Les característiques físiques de Sa Canastreta no són les més adequades per l'asfaltat (alguns punts supera el 30 % de desnivell). Es podria convertir en un perill pels vianants motoritzats.

-Abans de Sa Canastreta podem fer una llarga llista de camins que, per ventura, donarien més bons rendiments: Son Rossinyol, Son Sítges, Son Suau...

-Que es faci un estudi de la possibilitat de dur endavant el projecte d'empedrat de Sa Canastreta, que donaria al mateix temps feina als molts margers llubiners que tan ben considerats estan per tota Mallorca.

Per altra banda Tomàs Campaner va replicar dient que en aquesta taula (referent-se a la taula de sessions de l'Ajuntament) no s'ha de tractar el que ens agradaria fer sinó què és el que podem fer. I si ara donam una «capa» d'asfalt a Sa Canastreta, ja que està subvencionat, podrem caminar per ella i quedarà neta de brutor i herba.

3.- S'aprova per unanimitat el plec de condicions que ha de regir la contractació, per concurs de l'obra de drenatge, il·luminació i adecentament del cementiri municipal. Aquest projecte d'execució de l'obra de drenatge i il·luminació del cementiri Municipal, redactat pels serveis tècnics del C.I.M. té un pressupost de 24.438.500 ptes.

Aquest projecte tècnic i plec de condicions estarà exposat a informació pública en el tauló d'anuncis i en el BOCAIB.

També va ésser aprovada per unanimitat una moció presentada pel grup municipal PSM-NM sobre l'aquífer INCA-SA POBLA. Aquesta moció sol·licitava per part de l'autoritat competent:

-Fer un estudi de qualitat de l'aigua de la conca.

-Garantir que les depuradores tinguin un funcionament òptim.

-Establir una normativa per emprar l'aigua depurada en l'agricultura i disminuir en el possible les extraccions subterrànies.

Jaume Alomar Serra

L'AJUNTAMENT DE LLUBÍ

VOL AGRAIR AL POBLE DE LLUBÍ
LA SEVA COL·LABORACIÓ I
PARTICIPACIÓ EN LES FESTES DE
SAN FELIU

GRÀCIES

Construccions

Vicenç Bergas

Carrer Roca Llisa, 67

Tel. 52 21 04

MUSEU BAR - CENTRAL

Sa Carretera, 54

Tel: 52 20 23

Llubí

es tragí

CONFECIÓ • ESPORT • PERFUMERIA

Traginers, 1
LLUBÍ

Biel Alomar «Coves», dos anys al front de la Comissió de Cultura

Dos anys passen molt aviat, com segurament molt aviat li han passat al regidor de Cultura de Llubí, Biel Alomar, que ja duu dos anys treballant, juntament amb els altres membres del consistori, perquè tots els actes que es desenvolupen durant tot l'any dins la nostra vila siguin els més apropiats i de l'agrat de la gent, tant de la més petita com la de més edat.

Quan s'acosta el mes de juny, en Biel no tan sols té el maldecap de preparar i corregir els exàmens de l'Institut "Can Peu Blanc" de Sa Pobla on fa dos anys que exerceix de professor, sinó que també ha de preparar amb els altres regidors i companys de consistori les anhelades festes de Sant Feliu i l'entretingut programa que es prepara des de fa dos anys per l'Estiu al carrer. Reunions, anades i vengudes, telefonades, etc. es troben dins la seva agenda dels mesos de juny i juliol, però, com ens diu ell es va presentar per fer feina i per donar tot el millor que podia al poble de Llubí.

Tenguérem la sort de poder parlar amb ell un dia abans d'anar-se'n a fer el "Camí de Sant Jaume" on havia d'estar una quinzena de dies per tal de conèixer aquest històric camí.

Un dels temes centrals d'aquesta entrevista foren les festes de Sant Feliu però parlarem d'altres coses com tot seguit veureu.

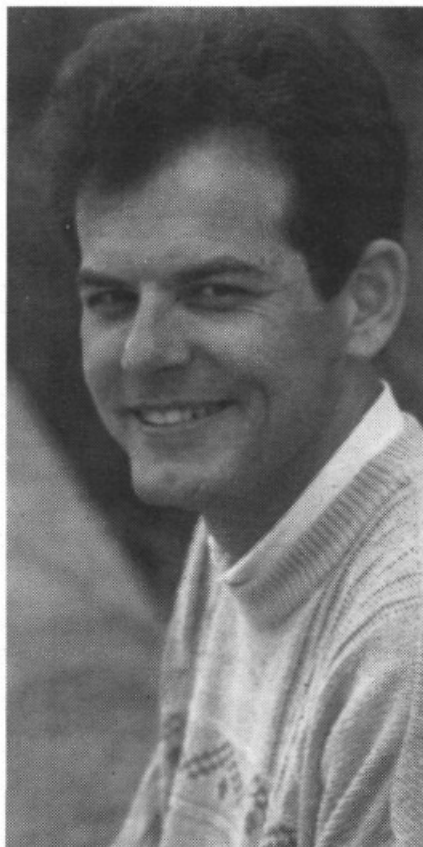
SANT FELIU 93 I ESTIU AL CARRER

-Amb quin pressupost es comptava per aquestes festes d'enguany?

-Enguany es comptava amb un pressupost de 2.300.000 ptes. però amb els càlculs que he fet hem pujat a uns 2.500.000 ptes. aproximadament. Potser que surtin algunes despeses més, però seran unes despeses insignificants.

-Més baix comparat amb les altres festes dels anys passats?

-Sí, més baix. El primer any vàrem haver de preparar les festes en un mes i

"És molt haver recopilat 300 fotografies de primeres comunions"

els pressuposts es varen disparar bastant, el motiu cal cercar-lo en què no teníem res subvencionat; l'any passat ja vàrem tenir un pressupost més equilibrat perquè el vàrem poder preparar amb més temps.

-Hi ha hagut actes que no s'han pogut celebrar o tots s'han duit a terme?

-Pràcticament tots s'han realitzat, a excepció del vol en globus que es va suspendre per qüestions atmosfèriques. Cal afegir que en les reunions que vàrem fer amb les associacions cultu-

rals es va parlar de fer una vetlada de play-back però al final no es va realitzar, ja no ho posarem damunt el programa; una cosa parescuda va passar amb les carreres de carretons de pollins que si bé es posaren damunt el programa de l'estiu al carrer no es varen realitzar ja que els coordinadors em varen dir que tan sols hi havia uns quatre apuntats i decidírem deixar-ho per un altre moment.

-Quins actes destacaries com a més importants?

-Quan altres mitjans de comunicació m'ho han demanat he destacat l'homenatge que férem a Joan Miró i també les exposicions que han tengut un èxit rotund, s'han consolidat. en general m'ha agradat tot però destacaria aquests dos actes més el pregó de festes.

-Satisfet de la participació del poble?

-Molt content, hi ha hagut algunes activitats que no han estat tan participatives com la mostra de plats dolços on hi varen prendre part 10 famílies més la tercera edat que sempre col.labora però quant a l'assistència als actes la gent ha anat a tots i no hi ha hagut cap acte que no hi hagin assistit 100 o 200 persones. En els actes més reduïts com la conferència i a les vetlades de la plaça hi havia molta gent, tots els actes han estat ben concorrits.

En les exposicions, on la gent havia de col.laborar, sobretot en dur fotografies o altres materials com llibres antics, es va veure que va participar molta gent perquè recopilar 300 fotografies de primeres comunions és molt. També cal remarcar la feina que s'ha fet durant aquest any amb els cursos de pintura i brodat, ja ens han demanat que l'any que vé tenguí continuació.

-Quant a les competicions esportives cal destacar l'èxit del torneig de tennis organitzat per en Pep "Pipes"?

-No s'esperava tanta participació, el fet de tenir la pista nova supòs que

Estic molt satisfet de la participació del poble

ha animat la gent però esper que no tan sols s'empri sempre i no tan sols en els mesos d'estiu, el mateix dic de la pista poliesportiva.

-D'on va partir la idea de fer aquella gincama que tanta gent aplegà el dia de Sant Feliu al vespre?

-Va partir de la reunió que férem la Comissió Assessora de Cultura a finals de juny on sortiren les idees que després s'han anat realitzant a l'Estiu al carrer i a les festes.

Consideràrem que el diumenge vespre era el dia més apropiat ja que el ball de bot podia acabar prest. No sabíem molt bé si seria un èxit o un fracàs ja que no va ser una gincama molt ben preparada, així i tot les coses no tan preparades són les que surten millor a vegades. Va desbordar la participació, a la una encara no sabíem qui participaria i a la una i mitja ja hi havia 21 grups formats de cinc persones que suposava 100 persones. Va estar molt bé i pareix que hi ha ganes que l'any que ve es torni a fer. Supòs que hi va haver gent que no li va agradar però no es poden fer unes festes on tothom li agradi tot.

-Quina valoració fas de l'Estiu al carrer i d'on va sorgir aquesta idea?

-És positiva, és una manera de preparació cap a les festes. No són actes molt massius però enguany la mostra de diapositives ha anat francament bé, el teatre ha estat bastant participat i ja aprofitam el programa per indicar a la gent que col·labori a les exposicions i altres coses.

La idea va ser molt ben rebuda i veig que enguany moltíssims ajuntaments l'han seguida, abans no se'n parlava tant però ara tothom fa o "Agost al carrer" o "Estiu a la fresca", entre d'altres coses. Nosaltres l'any passat vàrem ser uns dels pioners amb aquest programa que no té cap gran pressupost ja que puja a 150-180.000 ptes. No ens podem embarcar amb coses de més categoria. Enguany hi ha faltat el recital de cançó mallorquina-catalana, havia de venir en Biel Majoral i el seu grup però no va ser possible ja que ens vàrem posar un poc a darrera hora però si no hi ha res de nou l'any que ve el tendrem amb nosaltres.

Amb aquest programa pretenem que tots els racons de Llubí tenguin un

Amb l'Estiu al carrer pretenem que tots els racons de Llubí tenguin un poc de festa

"Crec que el PSM dins aquesta legislatura ha fet molta feina"

poc de festa, que no tenguin protagonisme sempre la plaça de l'Església, hi ha llocs com sa Riba o el molí de Son Rafal que són llocs molt apropiats i bonics per dur a terme actes d'aquest tipus.

POLITICA DINS L'AJUNTAMENT

-Satisfet d'estar dins l'Ajuntament malgrat estar a l'oposició?

-Sí, ara estam al maig de la legislatura, ja fa dos anys, ja sabem de quin

peu ens calçam tots i vulguis o no crec que el PSM dins aquesta legislatura ha fet molta feina. Estic satisfet d'haver-hi entrat i d'haver agafat la gestió d'una àrea.

-Has pensat en deixar-ho en algun moment?

-Deixar-ho no, vaig prendre el compromís d'estar 4 anys dins el grup municipal del PSM amb en Toni i en

Damià ara i abans amb na Malen però en algun moment m'he sentit decebut i molt cansat, no tan sols jo, tot el grup, però això és normal ja que en una legislatura de 4 anys sempre tens alts i baixos com passen a la vida professional i personal.

-Va ser la moció d'autodeterminació uns dels moments més importants d'ençà que ets dins l'Ajuntament?

-Va ser un moment important, a més era al principi de la legislatura.

Vàrem armar un bon rebumbori però nosaltres ho presentàrem com una cosa molt normal i molt clara i supòs que a causa d'aquesta claredat crec que la gent dels altres grups hi va donar suport i a més crec que molts d'ells conscientment. Va ser un moment important però n'hi ha hagut d'altres com per exemple veure els fruits després de tres anys d'organitzar les festes que s'han fet més populars com també són importants les mocions i lluites del nostre grup amb el suport dels altres grups de l'Ajuntament amb el tema de la canalització de les aigües, etc.

La moció de l'autodeterminació va ser un moment important

-I dels moments difícils que ens diu?

-Moments difícils n'hem tenguts, el problema més greu que veim dins aquesta legislatura és com una situació un poc diferent a les altres ja que tenim una àrea de gestió, però no s'ha donat aquesta àrea de gestió a canvi allò que nosaltres haguem de donar suport sempre i absolutament a que proposin els altres grups i això moltes vegades els companys de consistori no ho entenen; és normal que si el PP presenta una moció que no està d'acord amb els principis del PSM nosaltres votem en contra i algunes persones, no grups, de dins el consistori no entenen que nosaltres poguem tenir un altre punt de vista.

En el darrer ple, amb el tema de sa Canastreta pareixia que nosaltres ho fèiem per...; nosaltres tenim uns altres projectes i tenim dret a votar que no. Això són mals entesos però moments de discussions agres n'hem tenguts com va ser el tema del preu de l'aigua, el qual va ser un tema polèmic, un altre tema polèmic va ser el d'aquell ple del mes de març i que consti que no va ser un moment difícil de la legislatura perquè nosaltres vàrem veure que aquells treballadors varen venir manipulats i

molt encesos, que no eren ells pràcticament, a davall hi havia un altra cosa com hem declarat moltes vegades i vosaltres també hi heu dedicat planes, no és necessari tornar-lo a treure però s'ha demostrat que el caciquisme s'ha acabat, no estam al segle XIX, estam quasi quasi al segle XXI i això que quatre senyors del poble manegin el poble així com volen s'ha acabat. Cada persona és lliure i pensa el que vol i el que no podem és manipular altres per fer mal a un altre grup.

A l'igual ha passat a Sencelles amb el tema de l'aigua, ja no hi ha Don Ventura Rubí que valgui, és en Ventura Rubí i és com els altres.

-Realment tot va una bassa s'oli?

-No, no diria una bassa d'oli; hi ha diferència però les relacions entre els altres i el nostre grup van pel camí on han d'anar, és a dir, de col·laboració quan és necessari i quan és necessari pegar un crit d'alerta es pega el crit d'alerta i això, repetesc, no ho entenen.

"Els que voten ERC i PSM ho tenen molt clar, no com molta gent que vota PP i PSOE que moltes vegades no sap què vota"

-Per què aquesta oposició a l'asfaltament de sa Canastreta?

-Ja ho hem manifestat a tots els fulls que hem fet i també al passat ple, perquè és un lloc emblemàtic per tots els llubiners i perquè les subvencions aquestes eren per camins rurals, el batlle ens deia que era un camí tatal, és cert perquè hi ha finques al costat però si ho vas a cercar hi ha altres camins on es pot beneficiar a més gent i pagesos. Allà, nosaltres ho miràrem, se'n beneficiaran set o vuit propietaris, hi ha camins, com l'altre que s'ha d'asfaltar que és Son Sitges d'alt-Can Miqueló, amb més gent que surt beneficiada.

S'ha demostrat que el caciquisme s'ha acabat

El problema que veim nosaltres és que no hi ha un pla de gestió i organització, el primer que surt i ja està; el que més ens indigna és que perquè el sr. Tomàs s'hagi ficat dins el cap asfaltar sa Canastreta ala idò perquè ell ho vol i perquè ja ho va dir al ple des del primer dia sense consultar-ho a ningú sa Canastreta el primer i es Dau el segon que ja està asfaltat, mira com és això! Es veu molt clar que ho té molt assumit perquè ha d'estar net,... però pot estar net i pot ser decent d'una altra manera. A més amb una pendent d'un 45 % això serà una pista d'obrir-se el cap a molts de llocs. Cal dir que és un dels camins formosos que queden que comunica Llubí amb s'Ermita i la gent que vulgui anar a s'Ermita hi pot anar per l'altra banda. Sa Canastreta podria ser un lloc formós, a més tendrem allà el local social de l'Ajuntament que tindrà uns jardins i unes terrasses i aprofitant això podríem enllaçar amb sa Canastreta com a camí empedrat o altres sistemes que no fan tan mal com l'asfaltat.

-Sembla ser que el CDS us faci sempre costat, té unes idees parelles a les vostres?

-Es diu CDS però el que hi ha a l'Ajuntament és una persona, no un

grup polític, jo supòs que com a candidatura que varen fer es deuen reunir i prendre les decisions conjuntament, no sé com ho fan però no sempre han estat d'acord amb les nostres idees, moltes coses sí, altres no.

-És dur estar a l'oposició?

-Sí és dur, com també deu ser dur el governar, però no hi ha per tant, el problema és que moltes vegades has de tombar el cap i no et queda més remei que acceptar perquè els vots guanyen.

-Quines coses han millorat al poble, referent a cultura, d'ençà que ets regidor de l'esmentada àrea?

-És important el muntatge de festes, com hem dit abans, però com a coses importants cal destacar el pla de normalització lingüística que presentàrem el primer any que més o manco s'ha complert, l'Ajuntament pràcticament ha normalitzat quasi tota la documentació; també és important el fet de l'escola, les relacions entre Ajuntament i Comunitat escolar han millorat. A dins l'escola l'Ajuntament hi està a damunt, hem organitzat conjuntament dues setmanes culturals que no s'havien fet mai; en un consell escolar d'enguany es va aprovar iniciar l'ensenyament en català a l'escola de forma progressiva.

Tot això són avanços importants dins el món de la cultura a més de tot el que he dit de festes (Fira, exposicions...)

-Quins projectes tens pel futur dins l'àrea de cultura?

-Continuar amb aquesta línia de treball; també és molt important revitalitzar la biblioteca i amb don Miquel que continua ajudant amb el que se li demana i segueix anant a la biblioteca. Estam en procés de catalogació i organització de la biblioteca d'acord amb

les regles que vénen donades del cercle coordinador de Palma; després assentar, sempre que sigui possible, els problemes econòmics són greus, el saló cultural, arreglar així com toca la sala d'exposicions, adequar-la com a veritable sala d'exposicions, no haver de posar claus cada vegada que s'hagin de penjar quadres i dins el saló cultural una idea de fa molt temps és mirar de posar aire condicionat i calefacció per poder-hi fer actes tant en l'hivern com en l'estiu'' amb l'escola està pensant col·laborar i fer itineraris per fer sortides dins el poble, un treball d'ajuda en aquest cas entre els mestres i jo.

-Té possibilitats el PSM de governar dins Llubí?

-Crec que sí, tots els partits que estam dins l'Ajuntament pretenen algun dia arribar a governar dins l'Ajuntament i nosaltres ho considerem.

Els resultats electorals varen ser de 380 vots municipals a l'any 1991 i poden incrementar-se i si s'incrementen en 100 o 200 vots podem arribar a treure cinc regidors que necessitam per governar en majoria absoluta. A més a les generals varem multiplicar per 5 els resultats de les del 89, crec que és positiu i crec que el PSM s'ha acabat d'instalar bé dins Llubí i fa feina, no tan sols dins l'Ajuntament, tenim una agrupació que és constant i a l'hora de fer feina funciona, a l'hora de repartir i fer els fulls funciona, a l'hora de convocar una reunió urgent per un tema x funciona, cosa que no sé si funciona als altres partits perquè no m'interessa però des d'aquest punt de vista creim que nosaltres com a partit no tan sols som els tres regidors de dins l'Ajuntament sinó que som tot un grup que feim feina i que a la nostra seu, al molí, hi ha vida.

-Penses tornar-te presentar com a número 1 del PSM a les pròximes eleccions?

-Falten dos anys encara, ho han de dir els companys de l'agrupació de Llubí, però les ganes hi són.

PASSADES ELECCIONS

-Decepcionat amb els resultats produïts a Llubí?

-No, nosaltres volíem arribar als 300 vots, estàrem a dos vots d'aconse-

Vull agrair l'ajuda d'en Rafel «Fogueró» i en Domingo Quetglas

guir-ho però les eleccions generals no segueixen la mateixa dinàmica que unes locals. Es va imposar el bipartidisme del qual no en som gens partidari.

-Éreu conscients que era molt difícil que el PSM tregués un diputat?

-Era difícil però esperava que fòssim la tercera força política, hauríem d'haver-ho estat clarament. Esperava més vots i que ens acostàssim al diputat.

-González o Aznar?

-Ni un ni l'altre, cap dels dos.

-Qui defensarà més els interessos de les Balears, Pilar Rahola, que ja ha fet algunes mencions a les Balears d'ençà que és diputada, d'ERC o els senadors i diputats mallorquins del PP i PSOE?

-És difícil, a na Pilar Rahola segur que se li poden presentar suggeriments i pot defensar bé els interessos de les Balears i aquest deure també el tendrien els diputats del PP i PSOE però moltes vegades el problema d'aquests senyors és que els fan interposar els interessos dels magnants i aquests, moltes vegades, no són els interessos mallorquins, està molt clar. Els interessos de Madrid no són els interessos dels mallorquins i hauran de dir amèn per molt que hagin dit que representaran Mallorca, però si Aznar o González els peguen una estirada d'orelles diran amèn, amèn i en aquest sentit no seran diputats o senadors que defensin els interessos de Mallorca.

AFECCIONS

-Per què aquesta afecció al viatjar?

-Sempre l'he tenguda, no tenc mals vicis i el viatjar i fer itineraris a més de conèixer món m'agrada. No són viatges molt llunyans, m'agradaria anar a altres continents, la Península Ibèrica

Sa Canastreta amb una pendent de més d'un 45 % serà una pista d'obrir-se el cap

"Aquest senyor que vos dona una acta de defunció més valdria que callàs"

pràcticament la tenc tota bastant coneguda, tan sols em falta aquest tros que he d'anar a fer ara.

-I ara a fer el "Camí de Sant Jaume"?

-L'objectiu és anar pel camí de Sant Jaume i visitar el que té de cultural aquest camí, veure l'evolució de l'art romànic (escultura, arquitectura, pintura) i arribar a Galícia.

-Dels llocs on has estat, d'on guardes més bon records?

-El País Basc va ser un lloc que me va agradar molt, la gent és molt oberta i comunicativa, em va agradar sobretot viure el Sant Fermí.

-Quines altres afeccions téns a més de viatjar?

-L'excursionisme m'agrada bastant i sobretot una que tenc deixada i que m'agradaria tornar a recuperar és investigar però la feina i després el

meu càrrec de regidor m'ho impedeixen.

-Enguany, parlant de la feina, que tornes a Inca o quedes a Sa Pobla?

-La meua idea era tornar a Inca però no ha estat possible i qued a Sa Pobla.

-O t'agrada més?

-Són llocs diferents, els poblers, murers i vileros són molt bona gent, simpàtica encara que no són tan composts com els d'Inca, som més truuos. A Inca hi havia molta diferència entre els d'Inca i la gent de poble.

Revitalitzar la biblioteca és molt important

-Per què va desaparèixer Castell-Llubí?

-Per cansament i manca de col.laboració, tan sols érem dos que la féiem.

-Què trobes d'aquesta nova revista?

-Està molt bé, sobretot les seccions que es dediquen i s'interessen per les nostres arrels i cultura, però trob que hauria de sortir cada mes. És molt positiu el fet que estigui escrita en la nostra llengua.

-Té futur malgrat que qualcú de dins l'Ajuntament ens digui, que no durarem dos números més?

-Sí que en té de futur, aquest senyor que diu aquestes coses més valdria que callàs i el millor seria dir-li que ell duràs tan poc temps dins l'Ajuntament com el temps que us dona de vida a vosaltres. Si no li agrada, molt bé, que en faci una a la seva imatge i semblança; aquest home no creu en els escrits, si diu aquestes coses és que no hi creu. Basta dir-te que en el darrer ple ens va dir que els tractàvem de terroristes pel simple fet de repartir aquells fulls on convocàvem la gent per anar al ple on s'havia de debatre el tema de Sa Canastreta. Sembla que ell té un altra manera de fer les coses però consider de molt mal gust que vos donàs una acta de defunció. Tota iniciativa que hi hagi per difondre la nostra cultura, llengua, etc. se l'ha de recolzar i donar suport des de les institucions.

-Vols afegir res més?

-No, tan sols desitjar-vos molta vida, no dos números més sinó que arribeu al manco fins al cent. Des de l'Ajuntament, des de l'Àrea de Cultura que gestionam vull agrair l'ajuda moltes vegades d'en Rafel "Fogueró", malgrat ser d'un altre partit en l'organització dels actes i de les feines més manuals sempre m'ha ajudat i això li vull agrair com també en Domingo, malgrat faci poc temps que està dins l'Ajuntament.

Desitjarem un bon viatge a en Biel i donarem per acabada aquesta extensa i entretinguda conversa. Se'ns havia fet tard i la nit ens esperava. Fins la pròxima!

Xesc Perelló

Les nostres primeres arrels teatrals

Els primers informes que hem pogut trobar sobre l'existència a Llubí d'una companyia teatral porten la data del segon decenni d'aquest segle. Era prop l'any 1924 quan un grup d'al·lots dirigits per donya Bel de can Esbert i poc després també per donya Maria de can Pere Jaume representaren ja amb gran èxit, unes quantes obres; "L'Espigadora", "Juana de Arco",...

És però de la companyia que es formà posteriorment de qui volem parlar-vos, ja que d'aquest primer grup no en tenim gaire referències.

Fou idò pels voltants dels anys 1933-1934 quan Jaume Ferrà, Miquel Arrom de Can Pujol, Monserrat Perelló i els germans Tomàs i Eduard Galma decidiren formar una agrupació teatral. Tot seguit s'adheriren a ells Jaume, Biel i Bernat Perelló de Can Bernat, Toni Vindango, Toni Perelló de Can Jordi, els germans decan Queto Toni, jaumei el llavors més jovenet de tots Miquel Alomar, Damià Satri, Biel Gelabert, Jaume Nadal, Miquel de Son Bernat, i potser algún altre.

Així idò per les festes de Pasqua de l'any 1934 un cop aplegat tot aquest grup rera el nom Companyia La Gioconda i havent fet els pertinents assatjos s'estrenà al Teatre Principal de Llubí la seva primera obra: "Tomàs Moro" en aquell temps molt coneguda i representada.

Els directors eren Jaume Ferrà i Miquel de can Pujol, el darrer dels quals fou molt elogiat com a excel·lent actor dramàtic; i els apuntadors Jaume i Bernat Perelló, encara que el primer intervenia més com a actor. D'entre tots ells era Jaume Ferrà qui s'encarregava d'escollir les obres, moltes de les quals encomanava a la Llibreria Saleciana de Barcelona, en aquells temps una de les més avançades en aquests tipus de llibres. Cal esmentar però que d'entre les obres que la Companyia La Gioconda interpretà algunes eren pròpies de Ferrà. Així és el cas de les tres còmiques "Es Criat de'n Pep Tropeta", "Es comte Ballaruga" i "Un criat vestit", i del

**FERRERIA
GERMANS
PERELLÓ**

*Sa Carretera 40
Tel. 52 23 72*

TEATRO PRINCIPAL

LLUBÍ

DOMINGO 25 ABRIL 1948

Grandiosa función de Comedia a cargo de destacados elementos de esta localidad.

1.º Se pondrá en escena el drama en 4 actos
titulado:

EL HIJO PRODIGO

2.º El sainete cómico titulado:

EL LIMPIACHIMENEAS

Fastuosa decoración exprofeso para el Drama.

NOTA: Recaudación a beneficio del Seminario.

Entradas numeradas - Precios en taquilla

1418 Còlida - Tera

monòleg "Si ets bous no tenguessin banyes". Es representaren a més "Comèdies de Pere d'Alcàntara Penya" famós escriptor mallorquí, "La herencia maldita", "La venganza de don Mendo", "Como la tumba", "El duque de Montgomery" i moltes més.

Les obres es feien els dissabtes a vespre i els diumenges horabaixa i es dividien en una comèdia, un monòleg o recital poètic, i una còmica. El preu aproximat d'entrada era inicialment, estam parlant dels anys 1933 i 1934, de cinc cèntims

per a les butaques i tres o quatre per la resta del local. Fitxauvos però si era forta llavors l'afecció del poble pel teatre que tant en els seus inicis com anys més tard perquè tot el poble pogués veure l'obra aquesta havia de representar-se dues o tres vegades, sempre omplint el Teatre de gom a gom. Hem de dir també que aquesta agrupació no rebia cap ajuda de l'Ajuntament per la qual cosa s'havia de pagar les despeses que tenia amb els anys de cada obra, i el que sobrava ho donaven en benefici de l'església, del Club de futbol, o també de'n Toni es Ràpit (Conco de s'Agència), el qual quedà impedit a la guerra, i que els ajudava amb el que podia. A més per utilitzar el Teatre havien de pagar una renda, ja que l'amo del local la perdria si no la llogava a les companyies externes (per aquell temps ja en venien) o no realitzava la tan habitual sessió de cinema.

Ja cap a l'any 1936 Jaume Ferrà hagué d'abandonar la companyia i Miquel Arrom, de can Pujol, hagué d'ocupar-se de dirigir-la. L'apuntador Bernat Perelló l'abandonà també durant uns quants anys, fins a l'any 1945, per la qual cosa fou el seu germà Jaume qui hagué d'ocupar-se'n durant aquest temps. Hi hagué també però noves incorporacions: Joan Alomar de can Queto, Sebastià des Molí, Joan Fiol, Joan Mirató, Guillem Fiolet, Joan Fiolet, Joan Fuster, Nofre de Ca Na Reganyola, Miquel Bonnín,... fou un parell d'anys més tard, prop del 45 quan s'incorporaren al grup per primer cop una sèrie de dones: Joana de Cas Capotàs, Joana Poller, Catalina Bonnín, Catalina Llompart... Eren temps però en què la companyia ja havia perdut el seu nom i s'havia quedat senzillament amb el d'Agrupació Artística de Llubí. Així i tot fou l'època en que més extens es feu el grup i més obres es representaren, dues o tres per any, fins i tot un grapat d'elles a fora poble (a Muro, Maria de la Salut, Sineu, Mancor, Campanet). Com a mostra un parell de títols bastant coneguts: "El soldat de San Marcial", "El hijo pródigo", "El sí de las niñas", de Leandro Fernández de Martín, "Los dos soldados franceses", "El huérfano de Suiza", la tan exitosa còmica "Esperant es metge", una traducció del cèlebre Molière, "El ávaro", "Mestre Lau es taconer" del mallorquí Tous i Maroto, i un bon grapat més.

Per a desplaçar-se a fora poble utilitzaven els cotxes de lloguer de mestre Joan Fiol i mestre Tomàs, i força cops hagueren d'emprar un camió que també tenia el primer.

Cap a l'any 1955 quan ja s'havia dissolt bastant la companyia, es reuní un altre grup de gent i s'ajuntà amb els que encara quedaven de l'altre. L'agrupació quedà així: director i apuntador Bernat Perelló, juntament amb don Bartomeu Mulet (don Bartolo) actors: Sebastià des Molí, Antònia Garcies, Joan Alomar, Catalina Llompart, Joan Mirató, Biel Frontera, Biel des Cantó, Jerònia Canyaret, Alcía Mulet, Maria de ses Planes, Antònia borràs, Toni Ramis, Margalida Bonjesusa, Monserrat Mulet, Antònia Ramis, Maria Majorala i possiblement qualcun altre.

Aquesta nova generació representà unes set o vuit obres. Estrenà amb l'obra "L'amo de Son Magraner" del llavors famosíssim Pere Capellà, també conegut com Mingo Revulgo, i que ja havia estat representada pels actors de l'altra grup. Aquesta fou una de les obres que tengué més èxit i també la més escandalosa, ja que un cop la companyia Artis (llavors una de les principals, amb la qual actuaven Xesc Forteza, Joanet Valls...) s'assabentà de l'èxit que per aquí tenia els denuncià per no haver pagat els drets d'autor que deia ella poseia, i els amenaçà amb tancar-los a tots a la presó. Acabà en no res, però n'hi hagué que plegaren un bon "susto" i d'altres que en feren una festa. També ens ha arribat a les orelles que precisament en aquesta obra es formàren una o dues colles ¿?.

Bé, a més d'aquesta obra muntaren també "Els senyors de son Misseri", "S'herència de'n Toni Flabiol", "S'aigua de pluja" de Fuster, "Cobardías" i "Na Francineta" o "Jo tendré un atac de nervis". Igual que amb els altres grups les obres se seguien fent a benefici d'en Toni es Ràpit, de l'església... fou amb els guanys d'algunes d'aquestes obres que es pogué restaurar la capella de l'església.

Fou després de sis o set anys quan l'agrupació es desfé sense que cap altra continuàs la seva tasca. Es per això que ara tots ells ens han demanat als joves de Llubí que prenguem coratge per tal de prosseguir-la.

Per concloure volem des d'aquesta revista donar la nostra enhorabona a tots aquells i aquelles que entretingueren al poble amb el seu teatre, al públic que tan bon suport els donà i també el nostre més sincer agraïment a tota la gent que ens ha ajudat a recordar-ho.

Antònia Bergas Torrens

SUPER - BALEAR, S.L.

N.I.F. B-07564610

SUPERMERCATS DISCOUNT

JAUME SUREDA ESTRANY
D.N.I. 41295317-J
AVDA. JAIME III, 37

OFICINA: TEL. 85 20 50 FAX. 85 20 50
FAX 85 20 50
Apt. Correus nº 6

07458 CAN PICAFORT
MALLORCA
Balears

I a l'estiu... cap aquí s'ha dit

Arribat el mes de juliol acabaren amb la feixuga càrrega dels exàmens finals. A diferència d'altres estudiants de Llubí, que queden a Mallorca, ells preferiren una universitat forana.

Na Margalida Bauçà s'ha decidit per la Dietètica, una carrera molt nova. Passa tot el curs al País Basc, a la ciutat de Vitòria. Ja ha acabat el segon any i hem aprofitat aquests dies d'estiu per conversar amb ella.

- Et va costar molt decidir-te pels estudis que volies seguir? I llavors, t'admeteren tot d'una a la universitat on volies anar?

- La primera vegada que en vaig sentir parlar vaig pensar que ni tan sols era una carrera. Però un dia a l'institut, en el temps d'esplai, vaig veure propaganda al tauló d'anuncis i vaig començar a ficar-m'ho dins el cap. Vaig demanar informació a la psicòloga de l'institut. Dubtava entre les lletres i les ciències perquè m'agradaven per igual, però llavors vaig inclinar-me cap a les ciències perquè els professors m'ho aconsellaren. Tenia moltes ganes d'anar-me'n, conèixer gent i costums nous.

Primer vaig anar a Vitòria per fer la preinscripció. Tenia molt baixa nota si la comparava amb els altres que també sol·licitaven plaça. Els d'aquí tenim notes molt baixes, i no és perquè els altres sabin més que nosaltres. Crec que ho fan perquè la gent no vagi a estudiar fora de Mallorca.

Llavors a l'agost varen comunicar-me que no m'admetien però que si quedava alguna plaça lliure m'ho comunicarien. A finals de setembre, quan només faltava una setmana per començar les classes m'enviaren una carta dient-me que quedava una plaça. Quan vaig arribar encara no m'havia fet a l'idea que era allà.

- Ha representat un bot molt gros per tu anar d'un poble de menys de dos mil habitants a una gran ciutat?

- Ha estat un bot bastant gros, però supòs que ha estat molt més gros per a Corbera que viu a Barcelona que no

Na Margalida que s'ho passa bé estudiant i anant de festa en festa

per mi que he anat a Vitòria que és, més o manco, tan gros com Palma. El que m'ha costat més ha estat acostumar-me a viure dins un pis. Només tenia ganes de sortir i estar dins una casa. En canvi les companyes de pis ja hi estaven acostumades.

- El primer any és el més dur, tengueres moltes dificultats per trobar pis?

- Quan vaig arribar a l'aeroport plovia molt. No coneixia a ningú. Vaig agafar un taxi per anar cap a la residència on una gestoria m'havia llogat una habitació. Pel camí vaig espenyar les

rodetes de la maleta i em vaig xopar de cap a peus. Ja que havia arribat dos dies abans encara no hi havia ningú. L'habitació era desoladora, dos llits asquerosos, un matalàs sense llençols ni res, un armari sense porta... Vos jur que quan vaig entrar tenia més ganes de tornar que de res més. Vaig decidir deixar les maletes i fer voltes per Vitòria. Després d'un parell de dies vaig anar coneixent gent de la residència que tenien ganes de viure a un pis. Primer vàrem pensar en llogar-lo el curs següent però llavors decidírem que només quedaríem fins a nadal perquè ja havíem pagat els tres mesos.

La diferència entre un pis i la residència és total. Quan estava a la residència només tenia ganes d'anar a la casa de qualche amiga per estar a una casa normal. La residència era com un hotel de baixa categoria. En canvi al pis pots fer el que vulguis; menjar quan vols, sortir i entrar a l'hora que et ve de gust, fer festes, convidar amics...

- Com vos repartiu les feines de la casa? I les despeses?

- Quan arribam, la primera setmana, feim un calendari. Ens repartim les feines entre totes. Un dia de cuina i les altres fan net, segons els horaris. Posam un pot a principis de mes amb una certa quantitat cada una i amb això pagam l'electricitat, el menjar, el lloguer... per sort no haguérem de comprar els electrodomèstics, fins i tot tenim microones. Tot un luxe!

- Estàs contenta d'haver anat a estudiar aquesta carrera? Es allò que esperaves o t'ha decebut?

- Estic molt contenta perquè he après moltes coses i faig allò que realment m'agrada. Sempre hi ha assignatures que t'agraden més o que no t'agraden gens però en general està molt bé. Ara bé jo tenc ben clar que no només és acabar la carrera i ja està. Els coneixements els tens llegint llibres i fent estudis, la carrera només és una base.

- Què és el que més i el que manco t'agrada d'estudiar allà?

- M'agrada molt estudiar allà. A la

classe només som cinquanta alumnes i tots ens coneixem. A més també tenim més contacte amb els professors i si et sorgeix qualche problema o tens dubtes pot comentar-los. Sempre és millor una classe de cinquanta que una de dos-cents. La facultat també està molt bé. També hi ha pocs doblers, com a totes, però què hi farem!

La facultat de farmàcia sempre organitza festes, que per cert són molt famoses. Comencen a les deu al campus. Posen música i organitzen jocs; per exemple el "soka tira" (estirar la corda) és molt famós, llavors juguen a la pilota basca, beven kalimonchos o fulitos, fan pinxos... Ja al migdia vas a dinar amb els amics i esperes al vespre. Les festes del vespre m'agraden molt perquè no només és ballar i escoltar música. A les quatre fan tancar la música, la gent canta cançons populars d'allà i fan jocs fins a la matinada. Llavors pots convidar els amics a berenar a ca teva.

El que manco m'agrada és la inseguretat que hi ha en la meua carrera perquè és nova. Alguns professors ens tracten com a ignorants i desconfien molt de nosaltres. Hem d'intentar dur una base molt forta per poder guanyar-nos la confiança de la gent de les clíniques, dels professors...

- Suposam que no només estudies, xerra'ns un poc del que fas en el temps lliure i els caps de setmana?

- Els caps de setmana no solc estar a Vitòria. Vaig amb els amics d'excursió pels voltants, vaig a natació, al cinema, faig gimnàstica, feim festes... L'ambient d'allà és molt distint del d'aquí. El d'aquí és molt postís; sem-

pre anam a Alcúdia, Sineu i als pobles del voltants. No és que sigui avorrit però es fa molt monòton. En canvi la gent que és del País Basc la pots distingir només per la manera de parlar, els costums que tenen, les coses que beven, com vesteixen... en resum la seva manera d'actuar és totalment diferent. Les seves festes són molt pròpies; per exemple la festa del "Kilometro Ak" o moltes altres, que consisteixen a fer recorreguts a peu passant per diferents llocs on es realitzen activitats. El motiu d'aquestes festes és la defensa de la cultura pròpia (la llengua i la seva identitat nacional). Tothom hi va. La gent va d'un poble a l'altre i fan concerts, taules rodones, debats, jocs, conferències, venen camisetes i fan menjades populars (ja que per ells la gastronomia pròpia és molt important)

- Com és la gent de Vitòria? Xerra'ns un poc de la ciutat

- No conec a gaire gent de Vitòria. La majoria dels amics són de Guipúscoa. Ara bé, s'ha de dir que entre la gent de les tres províncies hi ha molta diferència. Els de la província d'Àlava i la de Biscàia són més ciutadanets. En canvi els de Guipúscoa són més autèntics i molt senzills.

Les del meu pis no són basques. Dues són de Castella-Lleó i les altres dues són de Castella-La Manxa. Ens duim bastant bé i ara després de dos anys de compartir-ho gairebé tot som com a germanes. He arribat a tenir molta confiança.

La gent d'allà és molt amable. Tothom es preocupa per si està bé o per si et manca qualche cosa. Volen que t'integris al seu poble. Bé, com podeu

suposar sempre hi ha de tot per tot.

- Hi ha hagut qualche moment en què hagis estat a punt de tornar cap a casa i deixar-ho tot?

- Al principi del primer any ho vaig passar molt malament perquè amb la que compartia l'habitació em duia falta i a més no m'ajudava gens, tot ho havia de fer jo.

Llavors, també, algunes vegades demanam qualche cosa a l'administració sobre el pla d'estudis i en la qual hi hem treballat molt i veus que tot és debades, ni tan sols t'escolten.

- T'ha costat molt integrar-te al poble basc?

- Al principi bastant. Els d'allà parlaven molt aviat i em costava entendre'ls. Ells me notaven l'accent estrany i deien que parlava molt a poc a poc. També em sortia qualche mallorquina i a vegades si anava a un bar els parlava en mallorquí sense adonar-me'n. Ara ja estic acostumada.

El basc a Vitòria no el parla ningú, però ara hi ha les "Ikastoles" que són unes escoles on ho ensenyen tot en basc. Ara bé, són privades i només és E.G.B. A Guipúscoa es parla bastant i als pobles també. Però encara que no sabin el basc la majoria de bascs estan conscienciats de quina és la seva nació. Jo tenc amics que no tenen ni idea de parlar basc, però s'ho senten com el que més. La cultura basca és molt més que una llengua diferent. Nosaltres si perdem la llengua ja no tindrèm gairebé res, en canvi ells sí.

- Què és el que més enyorau de Mallorca o més concretament de Llubí?

- Quan vaig esser allà el que més

SUPER Can Porret

Doctor Fleming nº 6
Telèfon: 52 21 92 Llubí

TALLER CAN RIERA S.L.

Taller mecànic
xapa i pintura

Servei públic de transports amb grua

Carrer de la carretera, 5

Tel. i fax 52 22 37

enyorava era ca meva. I ara també enyor estar al pub amb els amics. També és segons el meu estat d'ànim. Ara, quan hi som, ja no m'enyor perquè m'he adaptat fàcilment i quan hi som estic amb els amics d'allà.

- Ens pots contar alguna anècdota?

- Veníem amb el tren de Castella i quan arribàrem a l'estació de Vitòria ens trobàrem un home i una al.lota que ens demanaren per un carrer. Seguirem caminant fins que un home ens va fer aturar. S'identificà com a Policia Nacional i ens demanà els documents. Ens digué que estàvem detingudes i que havíem d'anar a la comissaria. Estàrem durant més d'un quart rodetjades de policies amb radios. No sabem que passava. Llavors vengué un altre policia vestit de paisà i els digué que ens deixassin anar perquè no estàvem involucrades en el cas.

- Recomanaries als joves estudiants seguir el teu camí?

- Sí, és una experiència que t'ajuda a madurar. Quan fa un any o més que estudies és quant te n'adones que no has perdut el temps. Encara que no facis feina d'allò que has estudiat ningú et pot negar tot el que has après.

- I ara ja que hi som et demanarem opinió sobre algunes coses d'actualitat. Què opines sobre el transvassament de les aigües de Sa Marineta?

- No serviria de res. He llegit que les canonades de ciutat perden molts de litres perquè estan espenyades. Fotran l'aigua d'aquí però la solució només serà provisional. Llavors no en

Mirau-los a tots dos que pareixen novïis

tendran ni ells ni nosaltres.

- I de l'asfaltada de Sa Canestre-ta?

- Trob que és una prova més per demostrar que Llubí sempre ha estat un poble que no mira per conservar les coses belles que té. No han cercat una altra solució, han anat a cercar la més fàcil. També sé que no la poden empedrar perquè és molt car. Encara que podrien gastar-se qualche dobler per

embellir Llubí, que és un poble petit.

- Tens qualche cosa per afegir?

- Has de fer allò que realment vols. Encara que tenguis problemes per entrar o la carrera que vols fer és difícil no et desanimis. Si és allò que realment vols fer ho has d'intentar.

No podíem deixar passar l'oportunitat de parlar una mica amb un dels llubiners que estudien a Barcelona.

DISTRIBUCIONS I MANTENIMENTS

*C/ Sant Francesc, 8-3° C
07300 INCA*

Productes
químics
Accessoris
sanitaris
Cristallització
Enrajolats

Pub

6 caires i 3 roperos

Doctor Fleming, 1 Tel: 52 25 40 Llubí

Vos direm el nom i segurament no el coneixereu. Ell és en Joan J. Torrens (per fer-vos ho més fàcil li direm en Corbera). Fa tres anys que estudia Arquitectura Tècnica a la U.P.C. (Universitat Politècnica de Catalunya). Gairebé ja ha acabat i encara que sempre és pel món l'hem pogut convèncer per fer aquesta xerradeta d'estudiants.

- Et va costar molt decidir-te pels estudis que volies seguir? I llavors, t'admeteren tot d'una a la universitat on volies anar?

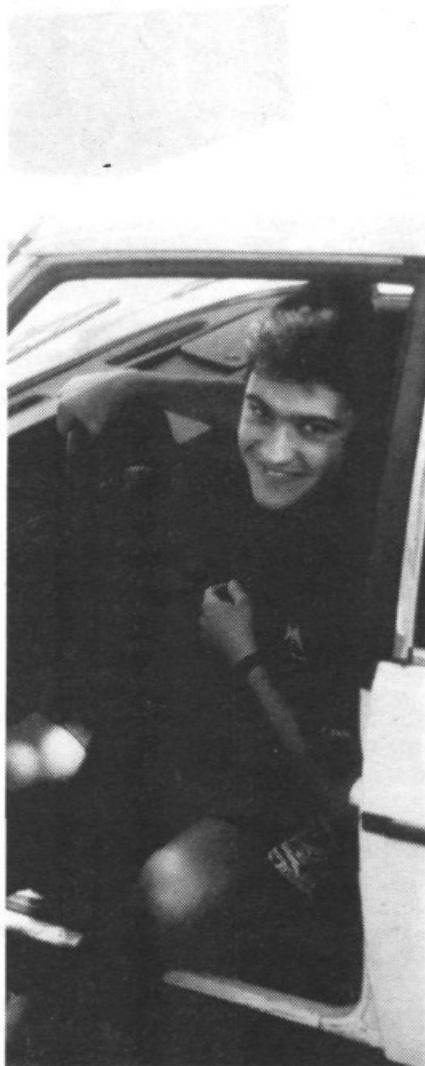
- Al principi jo només volia córrer món, m'era igual si era arquitectura, enginyeria o qualsevol cosa d'aquestes. Volia anar-me'n i veure altres coses. M'havien encalencit el cap amb això de la construcció i vaig decidir fer la preinscripció. M'admeteren i ara que hi som m'agrada.

- Ha representat un bot molt gros per a tu anar d'un poble de menys de dos mil habitants a una gran ciutat?

- En principi sí perquè aquí estàs acostumat a estar tot el dia pel món i allà has d'estar dins el pis tancat. És un tipus de vida molt distinta. Aquí coneixes a tothom i allà vas pel carrer o t'atures a un bar i ningú et coneix.

- El primer any és el més dur, tengueres moltes dificultats per trobar pis?

- Sí. Em vaig canviar tres vegades el primer any. Primer a una residència i llavors a dos pisos. Anàvem de cul tot el dia i pels exàmens de febrer estava totalment perdut. Ara ja fa dos anys que estic a un pis amb una de Sa Pobla i amb un de Sencelles i ens duim molt

Un poc de bacallà per en Corbera

bé.

- Com vos repartiu les feines de la casa? I les despeses?

- Amb les factures mai anam bé. Cada un posa un tant cada mes i feim

un vidriola per les despeses comuns. Les feines són molt més males de repartir. No tenim el mateix horari pels menjar i a més jo sempre tenc ronya per fer riet. També tenim una llibreta pel lloguer del pis.

- Estàs content d'haver anat a estudiar aquesta carrera? Es allò que esperaves o t'ha decebut?

- Sí, perquè veus moltes coses noves i t'espaviles. Coneixes la ciutat i aprens a cercar-te la vida.

Ni és allò que esperava ni m'ha decebut perquè no sabia res de la carrera que anava a estudiar i ara encara no ho sé cert.

- Què és el més i el que manco t'agrada d'estudiar allà?

- A les classes som més de tres-cents i tothom va en grupets. Els professors passen olímpicament de tu, només ets un nom més damunt el full.

El que més m'agrada són els horaris perquè pots triar el dematí i el capvespre. La facultat és un poc vella.

- Suposam que no només estudies, xerra'ns un poc del que fas en el temps lliure i els caps de setmana?

- Només surt un dia per setmana, el divendres o el dissabte. Anam pels pubs de Barcelona i llavors hem d'anar a les discoteques perquè a les tres tanquen per tot. A les discoteques és un oi, només hi ha "pijum" i has d'anar ben mudat. Barcelona per sortir els vespres no m'agrada, però això sí, hi pots trobar de tot començant per un bar de marietes i acabant per un de penjats (pots veure moltes coses estranyes).

Però jo normalment vaig amb dos grups diferents: els menorquins i els eivissencs, que són els més torts. Amb

ells vaig a festes que fan els amics o sortim de copes.

Entre setmana a vegades quedam amb els amics i anam a fer quatre copes, al cinema, jugam a futbol sala i també xupam pel·lícules terribles que posen a Antena 3 (culebrons no, només pel·lícules).

- Com és la gent de Barcelona? Xerra'ns un poc de la ciutat.

- La gent de Barcelona s'ho té molt cregut. Pensen que com Barcelona no hi ha res. La gent dels voltants són més senzills.

- Hi ha hagut qualche moment en què hakis estat a punt de tornar cap a casa i deixar-ho tot?

- Sí, al primer curs tot m'anava malament i els exàmens de febrer varen ser un desastre. Vaig pensar que no en treuria la pota però llavors tot va anar bé. El primer any no sabia quan havia d'estudiar. Tenfem problemes amb el pis i no coneixem la ciutat. Ara ja tenc més bona vida i sé més o manco com sortir-me'n. Cada dia em pos al dia i després estudies un mes abans. He

aprs a estudiar ara perquè fins a C.O.U. no vaig saber de què anava.

- Què és el que més enyorau de Mallorca o més concretament de Llubí?

- El poder anar a fer una volta cada dia pel poble, poder fer el mè, ca meva (encara que no hi estigui molt) i l'al.lota.

- Ens pots contar alguna anècdota?

- Quan sortírem de la residència llogàrem un pis al carrer Sicília i anàrem a veure'l el vespre. només férem entrar i vérem una gran flama al pati de llums. Un cridava foc, foc i jo em vaig pensar que era una bomba. Tocàrem a tots els veïnats dient que hi havia foc. Tots ens demanaven qui érem i quin era el nostre pis perquè no es fiaven. Al final va ser una acumulació de gas a un termòstat.

- Recomanaries als joves estudiants seguir el teu camí?

- Encara que de cada dia les coses estiguin més malament val la pena tenir uns estudis. Ningú et pot prendre

el que saps. Sempre trobaràs millor feina amb estudis que sense.

- I ara ja que hi som et demanarem opinió sobre algunes coses d'actualitat. Què opines sobre el transvassament de les aigües de Sa Marineta?

- Ho trob molt malament. Tots els beneficis van a fora, Llubí no hi guanya res i els cultius quedaran fotuts. Els únics que hi guanyen són els hotelers i els quatre polítics. Sempre passa, el govern no escolta, van a la seva.

- I de l'asfaltada de Sa Canestreta?

- És un tema molt polèmic. Trob que hi ha altres camins que ho necessiten molt més i que són els veïnats de sa Canestreta qui ho han de dir no tu, ni jo, ni el batle... Segons l'opinió i les necessitats d'ús del camí els propietaris i el poble han de dir si la volen asfaltada o simplement ben arreglada.

- Tens qualche cosa per afegir?

- Un poc de bacallà

**M. Antònia Molines i Ramis
Esperança Llompart i Vanrell**

BOTIGA Can Sastre

Traginers nº 39
Telèfon 52 20 79 Llubí

TALLER MECÀNIC JOAN ALOMAR

*Reparacions en general. Venda de
Mobylettes, Vespes, Derbi, Puch,
bicicletes i cotxes.*

C/ Maria Perelló, s/n
Tel. 52 22 88 LLUBÍ

CONSTRUCCIONS

DARDER

Sa Carretera nº 46, 1er
Tel: 52 23 16 Llubí

Perruqueria Tomeu «Titina» Home

Plaça des Mercat, 11

Tel. 52 00 47

SINEU

Tancat els dilluns i divendres

Llubí dins el «Cançoner popular de Mallorca» (1)

En aquest número, en lloc de l'habitual glosador del nostre poble que ens diu les gloses que ha fet, que fa, que sap i que ha sentit, donarem pas a una obra de l'il·lustre santjoaner Rafel Ginard Bauçà que amb el seu recull de gloses va dur a terme una obra fins aleshores mai vista i fins ara no repetida i inigualable.

Com es diu a Mallorca «el rei s'alegra d'una flor» esperem que els nostres lectors, així com ens ho diu el Pare Rafel Ginard a dins «El cançoner popular de Mallorca», també s'alegrin amb aquest present de flor i de fruits silvestres que, amb molt de gust, però també, amb molt de treball, va recollir per la muntanya i el pla de la nostra terra.

Aquí teniu una petita mostra de gloses extretes del «Cançoner popular de Mallorca» i que fan referència al poble de Llubí i esperem que aquestes gloses facin recordar als més vells i als nostres camperols l'anormalitat inexplicable que suposava el no cantar a una era o a un tall de segadors en aquell temps ja llunyà; els més joves dir-los que estimin la nostra llengua i cultura com han fet els nostres pares, padrins i repadrins perquè sense ells el pare Rafel Ginard Bauçà no hagués pogut dur a terme aquest tresor de més de cent-mil versos.

De fora de Mallorca crida l'atenció aquesta glosa de la capital del nostre veí país:

Madrid, per esser Madrid,
quan fa calor no fa fred;
qui neix pobre, no neix ric,
i es qui va tort no va dret.

Son Ramis és un dels llocs amb més protagonisme dins el Cançoner, destacam aquestes tres gloses:

A Son Ramis, bona amor,
no n'hi ha cap de condreta.
Si no és borda, ja és xueta
o fia de tonedor.

A Son Ramis n'hi ha una
taiada de cap de brot
i se passeja pertot
en sa nit devers la una.

A Son Ramis, saps quin brull!
tots es fadrins hi fan pressa.
Allà on veuen que vessa
van a fer-hi caramull.

Però Sa Creu no queda enrera, aquí en teniu la mostra:

Ses fadrines de sa Creu,
de Sa Creu fins a Sa Plaça,
totes falaiegen massa;
fadrins, ja ho reparareu.

En es carrer de Sa Creu
hi ha molta festegera
començant a Can Riera,
per amunt arreu, arreu.

En es carrer de Sa Creu
passen falta de doblers:
rifen dos picapedrers;
vos ho dic perquè hi poseu.

D'altres carrers del nostre poble trobam aquestes dues gloses:

En aqueix carrer d'es Born
jo l'he d'arribar a enfondir
de tant d'anar i venir
de can Damià d'es Forn.

Es carrer de s'Arraval
un temps me dava alegria,
i ara de cada dia,
per mi, que va mortal.

Una de les afeccions més grosses era fer gloses que pertanyien a pobles de Mallorca i dels voltants del nostre poble:

TINTORERIA – RENTADURIA

TOT NET

Mercat des Tennis

Juan Crespí, 13

Local 4

Tel. 45 48 98

Los Geranios

Sta. Catalina de Siena

Local 10

Tel. 71 38 74

PALMA DE MALLORCA

FOTOGRAFIA i VIDEO-CLUB

J O V E

C/ Traginers, 55

Telèfon 52 25 78

07430 LLUBÍ

A Búger són bugerrons
i a Campanet sargaters;
a sa Pobla granoters,
i a Muro són caps-redons.

L'amo, què sou de sineu?
¿què coneixeu es Vicari?
Perquè diuen dins Caimari
que han trobat un capell seu.

A Sa Pobla fan pastissos
i els torren en es caliu.
hi ha fadrina que diu:
-No m'entraràs es canyissos.

Les gloses que abunden més són les
referides al nostre estimat poble, vet
aquí unes quantes:

A Llubí, que és llogaret,
mirau què mos ha passat:
Na Sopa que ha abandonat
tres fills, per servir es Coixet.

Ses fadrines de Llubí
es batle volen tugar
perquè volien casar
un fii de l'amo En Gaspar
amb l'amo En Tomeu Matgí.

Ses al.lotes de Llubí
s'han alçades brodaiores:
se pensen ser-ho, senyores,
i no volen segons qui.

No digueu mal de Llubí,
que no ho som, i no em sap greu.
Un homo coix de Sineu
tupà la Mare de déu
un dia, enmig d'es camí.

Com ens diu el Pare Rafel Ginard
Bauçà «el glosar era cosa tan corrent
que, a Mallorca, almenys una vegada
en la vida, tothom se sentia glosador i
componia qualche corrandà afortunada
i, si feia gràcia, ja no queia en terra.
Passava al Cançoner, al dipòsit col·lec-
tiu»; jo no vull ser manco i, malgrat
tenir ben clar que aquesta glosa no pas-
sarà al Cançoner, dedic aquesta breu
glosa al meu estimat poble i jovent de
Llubí:

Tots els que vivim aquí
conservem la nostra cultura
entre tots si tenim cura
construïrem un bon camí;
on tal vegada per ventura
s'hi trobin les gloses de Llubí.

Xesc Perelló
Fotografia: 2ª Marató Fotogràfica
Sant Feliu 93

**"SA
NOS
TRA"**

CAIXA DE BALEARS

CONSTRUCCIONS DE PARET SECA

Jaume Vallespir Coll

N.I.F.: 18232217 W
Sa Carretera, 86 07430 LLubí (Balears)
Tel. 52 22 43

més blanca
lavanderia

Avinguda San Vicenç
MURO
Tel. i Fax: 86 00 65

Fusteria
Rafel Munar

PORTES, PERSIANES, MOBLES DE CUINA,
ESTANTERIES, TOT EN FUSTA
ESPECIALITAT EN VIDRIERES CORREDERES
HERMÈTIQUES HERRATGES ALEMANYS

Roca Llisa

Tel: 52 21 35

Llubí

Parlem amb un... saludador

Quan sentim xerrar de l'amo en Fesol és quan un o l'altre diu que ha anat a curar-se les cremades, que no li ha quedat cap cicatriu, que aquest home és miraculós, etc. però aquest dia l'amo en Fesol no ens curà sino que férem una xerrada bastant interessant sobre la seva vida i el seu do.

- Ha viscut tota la vida a Llubi?
- Sí, sempre he viscut a Llubi, vaig néixer aquí i sempre hi he estat.
- Quant temps fa que vos dediqueu a la pagesia?
- Sempre, fora vila m'agrada.
- Quan vàreu saber que podíeu curar?
- Vaig començar quan estava amb les ties de ca'n coc, les ties velles, dues ties de ma mare. Em varen fer estar amb els set dijuns de Sant Llorenç; consistia a estar set dies menjant pa i aigua per poder tenir la saliva bona.
- Què és el que curau més, quines són les malalties que més hi enteneu?
- Les cremades i les picades de paparra o de qualche animal verinós.
- Quant fa que ho practica?
- De jovenet, tendria uns 25 anys.

Cura de cremades fins a fics

A la meua dona li va picar un animal verinós a la cuixa quan festejàvem, vaig pensar si jo li ho podria curar i així ho vaig fer; però la padrina no volia que li vés la cuixa i amb un davantal li tapava, només em mostrava la medalleta de la picada. Es pot dir que d'ençà d'aquest dia vaig començar a curar.

- En què consisteix la vostra cura, herbes, rituals, oracions, etc?
- Oracions i saliva, això és el meu remei.
- Creu que és incompatible amb altres tècniques de medicina?
- Sí, si ara ve qualche persona que li han donat medicina no es pot fer.
- Li ve d'herència?
- Sí, el padrí també curava i la meua mare. Ells insistiren en què jo ho provàs i així ho vaig fer.
- Com reacciona la gent?
- Bastant bé, però fa falta que hi creguin, sinó no es curen.
- Una persona qualsevol pot arribar a curar si s'ho proposa?
- Ha de tenir el do, un do especial.
- Significa un inconvenient o un bé poder curar a altres persones?
- És clar que un bé, i amb jo mateix em sent millor.
- Ha tingut qualche problema amb els metges?
- No, ningú s'ha posat amb jo; la dona d'en Biel Garcia es crema moltes vegades i ve a curar-se aquí. Fa tres mesos va caure amb el motoret i es va cremar, duia unes medalles ben negres; ha estat més d'un mes i mig a curar-se però li podeu demanar qui s'estima més el metge o jo.
- Ve gent d'altres pobles?
- Sí, de per tot, Santa Margalida, Palma, Inca, Muro...
- Que ve més gent ara o abans?
- Això té temporades; hi ha vegades que amb una setmana en tenc tres o quatre i llavors estic un mes sense veure'n cap.
- Recordau qualche client especial?
- Sí, molts. Hi va haver un home que no era de Llubi que va venir acom-

L'amo en Fesol per segons qué millor que un metge

panyat d'en Xesc de l'agència. Aquest home es trobava dins la mar, era l'any que va ploure tant fa ara uns quants anys; idò aquell home es trobava dins l'aigua, es va asustar i es va tirar dues vegades dins la mar per demanar auxili. Una li va anar bé però l'altre li va explotar dins la mà; duia una bòfiga de tota la mà i jo li vaig buidar, li vaig treure tot el líquid i quedàrem que vendria el vespre següent, però no va poder ser perquè plovia molt i li vaig dir que sino podia venir es posàs en contacte amb jo devers le vuit del vespre durant tres vespres seguits, que jo pensaria amb ell en aquelles hores i que l'únic que havia de fer era buidar el líquid mentre jo resava, i així es va curar.

En podria contar fins demà dematí i encara no hi serien tots.

Ja ens agradaria a nosaltres sentir contar totes les seves anècdotes acompanyat de la seva dona, que entre i entre també hia participava ajudant-li a recordar.

Quina sort posseir un do com aquest.

Francesca Munar

XIII Carrera Popular Sant Feliu 93. Resultats i classificacions

De 0 a 5 anys

- 1r. Joan Capó Martínez. Llubí
- 2n. Toni Mulet Alomar. Llubí
- 3r. Armando Aragon Matamalas. Olimpo

De 6 a 7 anys

- 1r. Guillem Binimelis Femenias. Simó Balles.
- 2n. Miquel Mariano Ramis. Llubí.
- 3r. Toni Perelló Perelló. Sant Francesc, Muro

De 8 a 9 anys

- 1r. Jaume Busquets Tomàs. Muro.
- 2n. Gabriel Suasi Mendoza. Sant Agustí
- 3r. Tomeu Serra Ferragut. Llubí.

De 10 a 11 anys

- 1r. Joan A. Ortega Martínez. Manacor
- 2n. Vanessa Barrientos Martín. Colonya.
- 3r. Andreu Santamaria Chacon. Lluçmajor.

Nins de 12 a 14 anys.

- 1r. Martí Mir Ramos. Pollença
- 2n. Miquel Salamanca Bonnín. Colonya, Pollença
- 3r. Emilio Barrientos. Colonya, Pollença

Nins de 12 a 14 anys. Locals

- 1r. Guillem Bauzá Perelló
- 2n. Andreu Huguet Llompart
- 3r. Jaume Serra Fornés.

Nines de 12 a 15 anys

- 1r. Isabel Portell Sastre. Muro
- 2n. Cati Alzamora Fornés. Muro
- 3r. Cristina Deià Martínez. Sagrat Cor

Nines de 12 a 15 anys. Locals

- 1r. Xisca Bergas Torrens
- 2n. Francisca Alomar Ramis.
- 3r. Vanessa Gónez Suasi

De 15 a 18 anys.

- 1r. David Barrientos Martin. Colonya
- 2n. Joan Barceló Cerdà. Colonya
- 3r. Esteve Barceló Cerdà. Colonya

De 15 a 18 anys. Locals

- 1r. Antoni Tugores Perelló
- 2n. Miquel Ferragut Campaner
- 3r. Jaume G. Nadal Bauzá.

De 19 a 39 anys

- 1r. Pau Martínez Tauste. Fidípides
- 2n. Luis Carmona Fernández. Colonya
- 3r. Guillem Ferrer Ramis. Olimpo.

De 19 a 39 anys. Locals

- 1r. Miquel Vidal Ramis
- 2n. Llorenç Guardiola Comas
- 3r. Pere Sastre Ramis.

Veterans

- 1r. Bartomeu del Amor Ludena. Fidípides
- 2n. Joan Barceló Prohens. Colonya.

3r. Sebastià Adrover Nicolau. Felanitx

Categoria femenina

- 1r. Joana Cabanellas. Colonya
- 2n. Margalida Portells. Colonya
- 3r. Carmen Mendoza. Palma

En total hi va haver 153 participants, 33 més que en la passada edició. Cal destacar el trofeu instituït per la família Perelló-Contestí, per al corredor senior que guanyi la carrera dos anys seguits o tres d'alterns. Aquesta copa és de plata i té un valor de 60.000 pessetes.

1992. XII edició: Lluís Carmona Fernández. Colonya, Pollença

1993. XIII edició: Pau Martínez Tauste. Fidípides, s'Arenal.

Joan Galma Contestí

C.D.A. Llubí. Presentació de plantilles

El passat 1 d'agost, dia de Sant Feliu, va tenir lloc al poliesportiu municipal de Llubí, la presentació de les dues plantilles (2ª regional i 3ª regional de juvenils) del C.D.A. LLUBÍ.

El club va voler retre homenatge a dues personalitats de la institució: L'amo en Xesc Bisco i en Joan Planes. El primer per la seva extensa tasca realitzada en les categories de base durant setze anys (aquesta temporada passada ha preparat l'equip de 2ª regional, però en la propera seguirà on ell li agrada estar, en el futbol de base).

El segon, Joan Planes, va jugar els seus deu darrers minuts el mateix dia de Sant Feliu per acomiadar-se del futbol actiu. Joan ha estat, sobretot, un jugador valent. Cada diumenge deixava la pell en el camp fins que aquesta temporada passada en el camp del Lloseta una desafortunada jugada segava la seva cama dreta retirant-lo del futbol.

Joan Planas s'ha fet càrrec de l'equip de segona regional. Jugadors i preparador han començat a fer feina amb molt d'entusiasme de cara la temporada 93-94.

A tots dos, a l'amo en Xesc i a en Joan Planas els desitjam molta de sort en la seva nova ocupació dintre del C.D.A. LLUBÍ.

Joan Galma Contestí.

A propòsit d'embrolls, sobre banderes i Ramon Mendoza

És positiu que hi hagi una penya del Barça i que els seus socis entonin els "Segadors", una altra del Madrid al compàs del castís orgue de maneta madrileny, però al meu mode d'entendre, m'agradaria molt més poder-ne conotemplar una del R.C.D. Mallorca, escoltar els seus socis cantussejar "La Balanguera" i que aquests fossin també socis del C.D.A. Llubí. Perquè si hi ha qualche cosa que valgui la pena, en Llubí, és treballar silenciosament i metòdicament pro de la joventut del nostre poble.

Joan Galma Contestí

Crisi, quina crisi?

Fa una temporada, i no és cosa de setmanes, els mitjans de comunicació de masses ens estan agobiant amb la paraula més de moda en aquest temps: crisi, crisi, crisi!. Però pot ser per inocència o estupidesa, he començat a demanar-me si és que aquesta crisi; és un invent amb intencions, o veritablement les coses estan molt negres; és més, tenc la impressió que la crisi no és un simple problema de diners o variables macroeconòmiques. La crisi és una malaltia que afecta un grapat d'aspectes de la nostra vida.

Crisi econòmica? Basta que enguany pegueu una ullada pels camps de tapareres dels voltants de Llubí, no cal anar massa enfora; a diferència dels darrers dos o tres anys, no destaca la claror blanca i perfumada de les flors de taparera, signe inequívoc que una allau de col·lidors i col·lidores es dediquen a replegar tan apreciat i sofrit producte de la nostra terra.

Aquesta temporada d'estiu, és un bon moment per guanyar quatre duros que tapin els descosits de les nostres butxaques i ajudin a afrontar la malalta crisi.

Crisi del medi natural? Es indiscutible que estam matant la nostra Terra, "massa jove per morir tan prest" com indiquen algunes veus no oficials arreu del món. Pinars i garrigues cremades inconscientment i conscientment a unes flames com les de l'infern; aigües escasses pels que necessiten malgastar per la seva "salut monetària"; tones i tones de fems resultat de la satisfacció de les necessitats dels qui per estar bé han de consumir i consumir més del que poden engreixar.

Crisi de valors morals i ètics? La vida, la llibertat, l'amor; aspiracions quimèriques de la humanitat que han caigut en una depressió fonda i oblidada. Les guerres, l'odi, les intoleràncies, el materialisme; creixen arreu com una plaga que seguim alimentant amb la indiferència o l'acció directa. Avui triomfa el que té més el que més pot fer; ¿i qui mou un dit pels pobres, o pels castigats pel nacionalisme violent, o pels trepitjats per dictadures despòtiques, o pels humiliats per democràcies hipòcrites?; el sistema de valors de la nostra societat està en crisi, i si no és així el destí esde-

vé molt trist.

Crisi artística i de la creativitat? És difícil separar l'art dels aspectes econòmics i més encara dels aspectes morals i de consciència, per tant és fàcil adonar-se que són mal temps pels artistes i els enginyers de l'imaginació. Les inquietuds creatives es perden en rius de vulgaritat i atrofia imaginativa, i quan algú és capaç de sortir dels esquemes convencionals i crear alguna cosa nova és amputat del sistema o devorat per la publicitat interessada dels "mecenes moderns"

Però davant aquest panorama esgarrifador i desil·lusionant no cal més que tenir esperança i voluntat per sortir del forat. Si ens inclinam a pensar que la situació actual de crisi generalitzada és un estat transitori i passatger del procés cíclic de la història: expansió-crisi-depressió, sols ens cal disposar-nos a aliviar els dolors i fer recuperació per passar la malaltia el més aviat millor. També ens podem inclinar a pensar que tot això de la crisi és un "cuento chino" i que les coses són meravelloses i que no poden anar millor; de fet aquesta opinió, amb tots els meus respectes, és l'opinió dels que, aixecant el cap, sols veuen les anques de l'ovella que els va davant.

Biel Perelló Perelló

Foto Pianas

Plaça de la Carretera, 7
Tel.: 52 21 76 — Llubí

«CAPÓ»

NETEGES INDUSTRIALS

LLUBÍ
52 21 56

Restauració d'antiguitats i mobles d'època

Bartolomé Palmer Bonnin

Mestre Restaurador

Carrer de la Carretera, 73
Tel. 52 24 33

LLUBÍ

Codolades a Sa Marineta

La font de Sa Marineta
d'aigua clara com el rou
ben prompte serà un pou
de molsa i de merdeta.

La volen du a Ciutat
i a Ciutat la se'n duran
i amb ella hi regaran
el cementiri privat.

També per regar jardins,
camps de golf i de futbol;
de bruta, ningú ne vol
perquè fa cafapotins.

No la volen depurada
perquè llavors fa pudor;
la volen de la millor,
fresca i estil.lada.

Ni des del cel tots els sants
turaran la canonada
de cap a cap ben cordada
per du l'aigua als ciutadans.

Tot per culpa del turisme
sense barrera ni pany,
i que no vengui d'estrany;
és el corc del consumisme.

Ens fan creure gris per blanc
amb sermons de fariseu
per a pujar-la'ns de preu
i ells tenir-la de franc.

Per un grapat de milions,
nou-cents, diuen les notes,
no raucaran més granotes
pels bassals ni albellons.

En tota l'horta poblera
no es veurà clorofil.la
ni tampoc l'anisofil.la
brullar per l'Albufera.

Els aquíffers de Llubí,
de Sencelles i de Muro
s'esbaltiran com caburo
i morirem com Sant Clí.

L'aigua abans cristal.lina
per abeurar animals,
persones i vegetals
tindrà gust de la metzina.

Se n'hauran de penedir,
un cop que l'hagin salada
no li trobaran melada
que la pugui endolcir.

I mentrestant els forans,
per l'aigua perdrem la guerra
i qui trencarà la gerra
ho seran els ciutadans.

viudran noves eleccions
i vindran a buscar vots
i nosaltres, bons al.lots,
ens baixarem els calçons.

Convé, senyors consellers
de nostra comunitat,
que tingueu més pietat
dels pobles sense dners.

Llubí pateix la pudor
d'aigües brutes del veïnat.
Des d'Inca, la granciutat,
ens invadeix la brutor.

De Son Catiu als Cavalls,
de Son Ramon a Son Sastre
la brutícia fa desastre
i el Govern cluca els ulls.

Si ens preniu l'aigua clara
a canvi de la pudenta,
quina regla vos sustenta
senyors de capa i vara?

I a vós, Bartomeu Reus,
nomenat nou conseller,
quin és el vostre paper
referent a aquests preus?

Des de Sa Pobla a Llubí
i de Muro a Sencelles
també som, senyor Canyelles,
fills del poble mallorquí.

Volen solidaritat
de Llubí cap a defora
els qui manen a Ciutat.

Llubí és un lloc de roques,
de tapereres en flor:
no li enutgeu el cor
amb aquestes tripijoques.

Sabem que sou gent molt culta
i que la llei vos empara,
emperò no tindreu cara
per dir: mia és la culpa.

Abans, abans, digué Canyot
mirant-se la cagarada:
això és massa estubada,
plorant com un al.lot.

A l'aigua de bon bevent
més val quela deixin córrer,
com molí d'alt de la torre
que giri segons el vent.

L'aigua és un element
necessari i molt escàs,
no cometreu el fracàs
d'embrutar-la eternament.

Biel Frontera i Gelabert
Llubí, juliol 1993